Udfordringen

... hele kirkens ugeavis

Søndag den 22. marts 2026 * Uge 13 * * Årgang 54

"Lad os elske hinanden, for kærligheden er af Gud, og enhver, som elsker, er født af Gud og kender Gud."
(1. Joh. 4,7)

Udfordringen var med på en konference i Oxford, hvor der blev talt om vækkelse

Side 9

Hamas-leders hustru mødte Jesus i en drøm og har skiftet had ud med kærlighed

Side 10

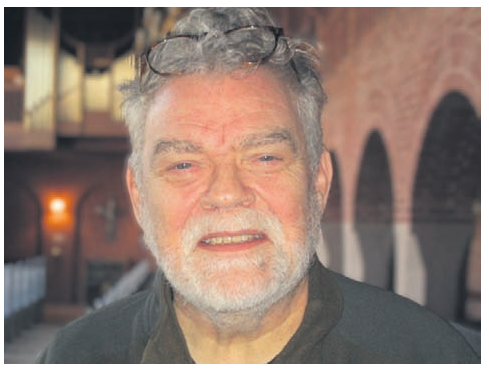

Erik Hviid Larsen har en særlig præstestjeneste for helt særlige mennesker

Side 3

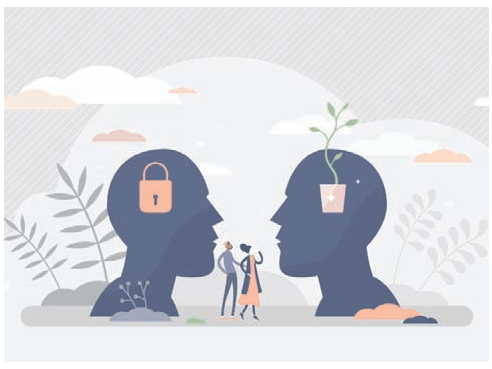

Kronik: Kristendommen har i tidens løb vist sin kraft til både at reformere og bevare

Side 7

Efter syv år som forstander på Mariager Højskole giver Leif Petterson stafetten videre

- når han kigger tilbage, er en af de store overskrifter, at Gud er trofast, fortæller han

Side 12-13

FELIX REJSER

Fra Zagrebs historiske gader til Adriaterhavets solrige kyst.

En rundrejse i Kroatien fyldt med kultur, natur og stemningsfulde byer.

fra kr. **16.250,-**

felixrejser.dk/kroatien

Tilmelding inden d. 1. juni

Politisk reklame. ID A8FEN. Læs mere på PolitiskReklame.dk

Kristne værdier i fokus

- ✓ For familien og en tryg skole
- ✓ Nej til aktiv dødshjælp
- ✓ For social og økonomisk ansvarlighed

Stem personligt
Marianne Karlsmose
Vestjyllands Storkreds

Det Konservative Folkeparti

Ny konsulent i Felix Rejser

Asger Refslund-Nørgaard fra Lunderskov er netop begyndt som rejsekonsulent hos Felix Rejser. På hans nye arbejdsplads i Indre Missions Hus i Fredericia får man desuden ny direktør senere i marts.

Asger Refslund-Nørgaard

Den 48-årige Asger Refslund-Nørgaard var fra 2019 til 2022 indremissionær og evangelist i Region Nord. Foruden Asger har Felix Rejser to rejsekonsulenter ansat. Den ene er Bjarne Hvidberg, som er konsulent for menighedsrejser, mens Marie Bruun Wendel arbejder med programrejser, hvilket også bliver Asgers opgave i rejseselskabet.

Den 25. marts er der afskedsreception for direktør Birgitte van der Schaft, der har fået andet arbejde. Ny direktør bliver Ingrid Bjerre, som hidtil har været virksomhedschef i Felix Rejser.

Bodil

Påskeavisen 2026

Udfordringen udgiver igen i år en særlig påskeavis med gode historier med særligt fokus på påsken og påskens budskab, som egner sig til omdeling.

På den måde kan vi sammen være med til at sprede påskens gode budskab til endnu flere.

Udfordringen
... hele kirkens ugeavis
Søndag den 29. marts 2026 • Uge 14 • • Årgang 54
"Den, der holder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden." (Joh. 8, 51)
Kristina og Jonas har et mul-tihandicappet barn på ti år
Side 12-13
Hver femte dansker tror på liv efter døden
Side 25
Findes der beviser for Jesu opstandelse?
Side 29
Gud kan også helbrede psy-kiatriske sygdomme
Side 8
Glædelig påske
Hvad betyder påsken i 2026?

Påskeavisen udkommer i uge 14 den 29. marts, og **kan allerede nu bestilles på hosianna.dk** eller via redaktion@udfordringen.dk eller på 74 56 22 02.

10 aviser koster 100 kr. Derefter bliver stykprisen billigere, jo flere du bestiller. Fx koster 100 aviser 425 kr. Alle priser er inkl. fragt

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2026: Årgang 54. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Simon Thidemann | Lisbeth Thomsen | Bodil Lanting | Erik Damm | Henriet. Pallesen
Troels Hertzum | Eilis Jokszies | Henrik Engedal | Kirsten Krog | Lisbeth Jepsen

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Lisbeth Jepsen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Panelredaktører: Anne Manning-Pedersen, Filip Smidt og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen

Abonnement@udfordringen.dk
Troels Hertzum
Bogsalg@udfordringen.dk
Bogholderi@udfordringen.dk
Henriette Pallesen
Hjemmesider: udfordringen.dk
hosianna.dk (bøger, musik, film)
udf.nu.
Revision: Redmark, Aarhus.
Tryk: Jysk Fynske Medier.
Medl. af Danske Medier. ISSN 0902-5693

Ugens profil:

Ny leder på kristent uddannelses-tilbud for unge med særlige behov

1. april 2026 ansættes Ole Beinthin som ny leder på Livogjob i Stubbekøbing på Lolland - et helhedstilbud med Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse (STU)

Ole Beinthin bliver pr. 1. april 2026 ny leder på det kristne STU-tilbud i Stubbekøbing på Lolland. Foto: Privat

I Danmark findes der i dag mere end 300 STU-tilbud (Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse). Men kun ét sted skiller sig tydeligt ud med en klar kristen profil, og det er LivogJob i Stubbekøbing, det siger den nye leder Ole Beinthin i hvert fald, og han er pr. 1. april ansat som ny leder på institutionen.

"Hos os er kristentroen ikke et tillæg – men i stedet fundamentet, som vi i fællesskab arbejder ud fra," siger Ole Beinthin.

Ole Beinthin har det seneste halvandet år været souschef på stedet og overtager nu det overordnede ansvar. Han kommer med mange års erfaring som lærer – både fra almenområdet og det specialpædagogiske felt. Derudover har han læst teologi på Dansk Bibelinstitut (DBI).

Med sig bringer han et ønske om at styrke stedets særlige profil:

"Det skal være både trygt og sjovt at have et meningsfuldt ungdomsliv – og det arbejder vi hårdt for at give vores elever og beboere."

Kristent menneskesyn i praksis

LivogJob er et værdibaseret tilbud, hvor kristentroen er bærende og central, forklarer Ole Beinthin.

"Ud fra denne tro arbejder medarbejderne med en grundlæggende erkendelse af, at hvert menneske har en umådelig værdi – en værdi, som ikke afhænger af evner eller præstationer - vi er allesammen skabt af Gud og bærer hans billede. Det er en erkendelse, vi aktivt ønsker at give videre til de unge."

Samtidig er der fokus på at styrke de unges livsmod og såkaldte livsduelighed. Det sker blandt andet gennem en pædagogisk tilgang inspireret af KRAP-metoden (Kognitiv Ressourceorienteret Anerkendende Pædagogik). Målet er at opbygge troen på egne evner og modet til at tage del i livet.

Et helhedstilbud for unge

LivogJob tilbyder en samlet indsats for unge med psykisk udviklingshæmning. For nogle unge bliver stedet et længevarende hjem, hvor de efter endt STU kan fortsætte i beskyttet beskæftigelse og bevare en hverdag hos Livogjob i Stubbekøbing indtil de fylder 30.

"Et centralt mål på LivogJob er at styrke de unges evne til at mestre deres eget liv," fortæller Ole Beinthin og det sker ifølge Ole gennem pædagogisk botræning, hvor de unge får redskaber til at klare hverdagen mere selvstændigt og tage større ansvar for sig selv.

På STU-forløbet får de unge undervisning i fag som dansk, engelsk og matematik, samtidig med at de arbejder med emner som trafiksikkerhed, sexologi og motion. Derudover indgår også praktiske og kreative aktiviteter som gartneri, træhåndværk og forskellige former for kunsthåndværk.

En aktiv del af lokalsamfundet

"Vi lægger vægt på, at de unge oplever, at de kan bidrage til samfundet. Derfor indgår vi i projekter, der styrker både miljø og lokalsamfund. Vi har et stort drivhus, hvor vi dyrker blomster, som hvert år er med til at udsmykke byen om sommeren, og til jul bidrager vores unge med julepynt i bybilledet. Det skaber både synlighed og gensidig glæde," fortæller Ole Beinthin og tilføjer:

"Når de unge møder byens borgere, bliver de ofte mødt med smil og taknemmelighed. For nogle år siden blev LivogJob da også kåret som Årets Borger, og en sten foran det gamle rådhus vidner stadig om anerkendelsen."

Troen som en naturlig del af hverdagen

På LivogJob er der også plads til det åndelige liv. Der bliver holdt andagter flere gange dagligt, som de unge frivilligt kan deltage i, og om søndagen er der mulighed for kirkegang i den lokale menighed fra Luthersk Mission.

"Jesus kom til alle mennesker. Et mentalt handicap betyder ikke, at man ikke har åndelige behov eller længsler," siger Ole Beinthin og forklarer, at Livogjob i samarbejde med Forum for Værdig Pleje og Omsorg har udviklet en pædagogisk tilgang til åndelig omsorg, så troen formidles på en tryg og værdig måde.

"Vi ønsker at være et sted, hvor tro, livsmod og ansvar går hånd i hånd," slutter Ole Beinthin.

Simon

Den Særligt Tilrettelagte Ungdomsuddannelse (STU) i Stubbekøbing er en del af et helhedstilbud, der også indeholder en døgninstitution. Foto: Livogjob

Artikelserie: Funktionspræster

En særlig præst for særlige børn og unge

Fra venstre ses Erik Hviid, kokken Thomislav, som var Saras coach, og Sara selv, da hun i 2023 deltog i Masterchef-konkurrencen Cupid's Spoon i Kroation. Erik Hviid fortæller, at Sarah lavede rødbederisotto med kyllingerulle og ærtecreme, peberfrugt og krydderier samt rødbede chips.

Af Kirsten Krog

Da Erik Hviid Larsen og hans hustru Åse blev forældre til datteren Sara med Downs syndrom for knap 30 år siden, vidste han ikke, at det også ville blive bestemmende for hans præstekald.

Vi sidder på hans kontor i Anna Kirke på Nørrebro i København. Det er også her, at han en gang om måneden holder gudstjeneste for børn og unge med særlige behov.

Når han tænker tilbage på dengang de fik Sara, husker han, hvordan han reagerede, da de opdagede, hvilke udfordringer deres nyfødte datter havde:

"Det betød jo, at min hustru Åses og mit liv tog en drejning. For som forældre tænker man ikke lige over, at man kan få handicappede børn. Jordemoren var ved et tilfælde den samme jordemor, som ved storesøsterens fødsel, så vi kendte hinanden. Efter fødslen sagde hun, at der var tegn på, at vores lille nye datter havde Downs syndrom.

Det kom som et chok, og jeg gik hjem og slog op på nettet og printede 3.000 sider om Downs-børns udvikling fra vugge til grav – sider jeg aldrig har kigget i siden. Men det var ligesom mandens behov for at undersøge og finde ud af at løse problemet."

Erik fortæller, at Sara i dag er flyttet hjemmefra, bor i et bofællesskab og går på kunstskole og trives i sit voksenliv.

Kirkens udfordring

Men dengang opdagede han også, at kirken har en udfordring med at betjene mennesker med særlige behov:

"Når jeg kigger tilbage, kan jeg se, at der er præster, som har arbejdet med det, men som aldrig er blevet kendte. For det er en gruppe mennesker, man ikke ønsker at arbejde med, fordi de forstyrrer vores normalitet.

Og normaliteten er måske blevet smallere og smallere gennem tiden, selvom den også på nogle områder er blevet bredere - fx hvad angår påklædning og adfærd.

Vores arbejde står heller ikke øverst på stifternes hjemmesider, så man skal være lidt ihærdig, hvis man vil finde os."

Der er udpeget to præster i hvert stift - i alt 20 - der arbejder indenfor området. Stillingerne er kvotestillinger på 25 eller 50%. Men, som Erik siger, kunne stillingerne i Københavns stift sagtens være 100% stillinger:

"For omkring ti år siden, dannede vi et netværk af præster, der arbejder på dette område. Vi har bl.a. arbejdet for, at det skulle være "lovpligtigt", at der er tilbud om undervisning af minikonfirmander og konfirmander med særlige behov."

"Det betyder ikke nødvendigvis, at de er mindre begavede, der er nogle af dem, der er betydelig klogere end gennemsnittet."

Det startede med et konfirmandhold

For omkring 15 år siden kom Erik til at arbejde med børn og unge med særlige behov rent professionelt. Det hele startede med, at han blev ringet op af en kollega fra Folkekirken, der bad ham om at tage et konfirmandhold på en specialskole, eftersom kollegaen var blev sygemeldt.

Det blev imidlertid ikke blot et vikariat, da han stadig har konfirmander på den samme skole. På den måde fik Erik Hviid Larsen også et samarbejde med skolens lærere og pædagoger, der – som han selv – har et kæmpe hjerte for disse børn.

Antallet af specialskoler i København er vokset. For 15 år siden var der bare fire specialskoler, mens der i dag er over 50, fortæller Erik:

"Det er et område, der vokser. Man har indset, at inklusion ikke altid virker, fordi disse børn har nogle andre forudsætninger. Det betyder ikke nødvendigvis, at de er mindre begavede, der er nogle af dem, der er betydeligt klogere end gennemsnittet.

Mange af dem har specialområder, de ved alt indenfor. Så jeg tænker, at nogle af de store forskere og genier kunne have været mine konfirmander, hvis de havde levet i dag."

Andre opgaver

Når børnene er blevet konfirmeret, slipper Erik dem ikke. De kan fx komme til de særlige "Tro & lys-gudstjenester", som afholdes i Anna Kirke 1. søndag i måneden kl. 15.

En stor del af hans arbejde er også at besøge de gamle konfirmander og komme rundt på de forskellige bosteder.

En gang imellem har han derudover en vielse eller en begravelse, der tager hensyn til det familiemedlem med særlige behov, som måske ikke kan kapere et almindeligt bryllup eller en traditionel begravelse.

En rummelig gudstjenesteform

Der kommer børn og unge med alle mulige grader af udfordringer til "Tro & lys- gudstjenesterne".

"Der kan være nogen, der midt i gudstjenesten har brug for at gå lidt rundt. Det kan være, at de har brug for at komme op til mig og sige goddag – og det gør de så."

Gudstjenesten er bygget op ligesom almindelige gudstjenester, med en indledende sang, med en læsning, med en kort prædiken og afsluttende med nadver.

"En gudstjeneste varer mellem 40 og 50 minutter. Prædikenen varer aldrig over to minutter og indeholder altid noget, man kan gribe om, se, føle eller mærke. Jeg tænker, at det kunne mange almindelige prædikener godt tage ved lære af."

Da lyset blev slukket

Et eksempel på, hvordan søndagens evangelietekst kan blive håndgribelig, var en søndag, hvor læsningen var dér, hvor Jesus siger, 'Jeg er verdens lys':

"Da gudstjenesten er kl. 15 – og det var vinter – blev det meget hurtigt mørkt. Så jeg havde aftalt med kirketjeneren, at når jeg sagde, at jeg nu ville læse teksten op, skulle hun slukke al elektrisk lys. Derefter talte jeg lidt om det at være i mørket, og at Jesus er den, der er verdens lys, som også tænder lyset i vores tanker og sind. Så blev alle dem, der var blevet urolige over, at lyset pludselig var gået ud, igen rolige.

Men det er et spørgsmål om, hvordan det bliver håndgribeligt, uden at vi taber det, der er indholdet. For vi kender alle sammen til det at være i mørke. Nogle af børnene kan ikke sove, hvis der er mørkt. Men Jesus siger, at han er verdens lys. Havde jeg kun fortalt historien, kunne de måske også huske den dagen efter, men hvis de har oplevet det, kan de huske den hele ugen. Så erfaringen er vigtig."

Erik, der også i en årrække var præst ved Bethlehemskirken, har derfor opdaget, at det kræver en del længere tid at forberede en to-minutters prædiken til en "Tro & lys-gudstjeneste", end det gjorde at forberede en ordinær prædiken til menigheden i Bethlehemskirken.

Han påpeger derudover, at det ikke kun er prædikenen, der er konkret, men at nadveren også i sin natur er det.

Jeg er ikke et lam, jeg er en dreng

Erik Hviid Larsen fortæller et andet eksempel på, hvordan mange af børnene og de unge er konkrete og ikke abstrakt tænkende.

Men dette eksempel viser, hvordan man også i sin bestræbelse på at ville gøre en tekst håndgribelig, kan overse, hvor konkrete nogle af børnene tænker. Denne gang var teksten om det bortkomne lam:

"Samtidig lærer dem, jeg er præst for, mig en masse. Jeg kan lære af dem at nærme mig det hellige med åbne hænder og turde tage imod det, som rækkes mig."

"Jeg ville have én af drengene til at spille lammet, der blev væk. Men det ville han ikke, for som han sagde: 'Jeg er ikke et lam, jeg er en dreng'. Jeg spurgte så, om han kunne tænke sig at blive væk et kort øjeblik. Men det kunne han bestemt ikke."

Så det er ikke altid så lige til at kommunikere de bibelske fortællinger og billeder. Det er også et spørgsmål om, at alle skal opleve det. Ikke blot et eller nogle få af børnene.

På sin rette hylde

Trods de udfordringer, der følger med at være præst for børn og unge med forskellige udfordringer, stortrives Erik Hviid Larsen med sit job og er i den grad kommet på sin rette hylde:

"For det kræver hele tiden, at jeg er nødt til at kigge på bibeltekserne, men på en måde så billederne ikke skrider. Samtidig lærer dem, jeg er præst for, mig en masse. Jeg kan lære af dem at nærme mig det hellige med åbne hænder og turde tage imod det, som rækkes mig."

Arrowlederskab opstart 18/8

Ansøgningsfrist 1. maj

Ansøgning og mere info på

www.arrowlederskab.dk

ARROW

KLUMME

At miste orienteringen

Jeg kom sent hjem en aften, efter at have været afsted hele dagen og var træt. Da jeg gik i seng, tjekkede jeg derfor ikke om opladeren var sat rigtigt i telefonen. Næste morgen sov jeg over mig og måtte skynde mig ud ad døren til mit arbejde.

På arbejdet skulle jeg køre langt og kendte ikke området så godt, så jeg satte navigationen til. Da jeg nåede frem, tjekkede jeg stadig ikke telefonen. På vej hjem, kort efter jeg havde sat mig ind i bilen, kom der en advarsel på bilens skærm, at telefonen slukkede ned.

Jeg nåede lige at læse den, og så blev skærmen sort. Det var mørkt udenfor, og jeg havde ingen ide om, hvor jeg var og ingen mulighed for at kontakte nogen. I stedet måtte jeg forsøge at navigere efter min mildest talt dårlige stedsans.

Så hvor jeg før blindt havde fulgte navigationen, måtte jeg nu lede efter bynavne eller vejnavne, der kunne lede mig til en større vej, hvor nogle af vejnumrene kunne give mig en ide om, hvilke veje jeg kunne navigere efter. Stor var min lettelse derfor, da jeg fandt en hovedvej, som jeg vidste førte til Skanderborg.

I bilen kom jeg til at tænke på, at jeg nogle gange på samme måde mister orienteringen i mit liv. Indimellem kan det føles som om min indre og ydre navigation lukker ned, og jeg mister orienteringen. Jeg kan blive i tvivl om, hvor jeg er, hvor jeg er på vej hen, hvilken vej jeg skal følge og hvor den vej, jeg vælger, går hen.

Frygt og mismod er ofte på den vej, da jeg kan blive bange for, om jeg overhovedet har stedsans nok, til at følge den indre og den ydre navigation. Når det sker, er en hjælp at holde øje og lede efter de stednavne, jeg kender.

Navne som kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse alt sammen egenskaber der leder henimod den der kender vejen. Det er for mig en trøst, at jeg ikke selv skal finde vejen, men må hvile i Guds navigation.

Der er tændt et lys for os
Midt i sjælens mørke nat
I alle ting-Til alle tider
Der er tændt et lys for os
Midt i livet som det er
I alle ting-Til alle tider
Selv i mørket er løftet, at lyset finder vej
Lys i mørke og mørket greb det ej -

("Der er tændt et lys" fra Stille stunder)

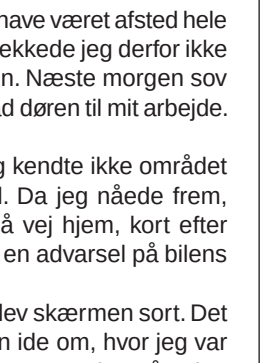

Af Dorthe Sandvad
autoriseret coach

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

Følg Udfordringen på Facebook

og Instagram, hvis du vil holde dig opdateret på historier fra avisen.

Påskemusical for hele familien

Palmesøndag den 29. marts inviterer Kronjyllands Frimenighed i Randers til en påskemusical for hele familien med både bugtaling, rap og bibelhistorie.

Hvordan fortæller man historien om påsken, så både børn og voksne begejstres? Svaret involverer en fræk bugtalerdukke, trylleri og musik, når Kronjyllands Frimenighed inviterer til en unik musikalsk oplevelse med skuespiller Jens Jødal.

Påsken er fuld af store følelser – fra den jublende glæde palmesøndag til den dybe sorg langfredag og håbet påskedag. I forestillingen "Påskemusical" bliver publikum taget med på hele rejsen sammen med skuespiller Jens Jødal og hans faste følgesvend, den lille, frække bugtalerdukke David.

En kirke fyldt med liv

Jens Jødals forestilling er bygget op som en blanding af humoristisk bugtaling, små tryllekunstner og masser af musik, herunder både sange og et rapnummer.

"Vi glæder os til at præsentere en forestilling, hvor der er plads til både det skrupskøre og det dybt alvorlige. Det er en måde at få påskens historie ind under huden på, som rammer både børn, forældre og bedsteforældre," fortæller præst i Kronjyllands Frimenighed Peter Kofoed Herbst

Undervejs bliver børn fra publikum inviteret med på scenen, og hele salen får lov til at agere kor, når de fælles sange fylder kirkerummet.

Samarbejde sikrer gratis adgang

Eventet er stablet på benene i samarbejde med LFKU (Landsforeningen af Kristne Ungdomsforeninger), hvilket gør det muligt at invitere alle interesserede til en gratis forestilling. Der er altså rig mulighed for at tage hele familien, naboen eller vennerne med til en oplevelse, der kombinerer professionel dramatik med et stærkt budskab.

Palmesøndag den 29. marts inviterer Kronjyllands Frimenighed til en unik musikalsk oplevelse med skuespiller Jens Jødal og den lille frække bugtalerdukke David.

Praktisk information

Påskemusicalen foregår Palmesøndag d. 29. marts kl. 10.30 i Kronjyllands Frimenighed, Grenåvej 34, 8960 Randers SØ. Der er gratis adgang for alle.

Bodil

Første frikirke på vej i Billund

Kirkecenteret Vejle, som er en del af Apostolsk Kirke Danmark, vil plante en ny kirke i Billund. Den nye kirke bliver den eneste frikirke i byen.

Den apostolske kirke 'Kirkecenteret Vejle' vil plante en ny kirke i Billund. Det bliver den eneste frikirke i Billund, som har mange internationale borgere. Foto: Kirkecenteret Vejle

Igennem noget tid har Kirkecentret Vejle set et behov i Billund, og nu handler de på det.

Billund er en by i vækst, som i høj grad er præget af internationale borgere, og lige nu er der ikke noget alternativ til den danske folkekirke i byen.

"Vi oplever, at der mangler en international frikirke, som kan være kirkefamilie for de udenlandske, kristne familier, som søger et alternativ til den danske folkekirke. Vi oplever også en generel stigende interesse for kristendommen blandt danskere, og derfor er den nye kirke i Billund også målrettet danskere, men gudstjenesten kommer til at foregå på engelsk," skriver initiativtagerne i en mail til Udfordringen.

Kirkeplantningen er drevet primært af frivillige kræfter i samarbejde med Kirkecenteret Vejle og et amerikansk par, der er bosat i Billund og har været en del af kirken i Vejle i mere end ti år.

"Ingen af os har prøvet af starte en ny kirke fra bunden, så det er et spændende eventyr, vi giver os i kast med, og vi er spændt på, hvordan Billund tager imod os, når vi inviterer til den første gudstjeneste," skriver initiativtagerne.

God folkekirke, men brug for en frikirke

Det lykkedes ikke at få en kommentar fra initiativtagerne inden avisens deadline, men til JydskeVestkysten fortæller Anne-Mette Fredegod, som er præst i Kirkecenteret Vejle, at det er hende, der i første omgang kommer til at varetage gudstjenesterne, som ganske rigtigt foregår på engelsk, men bliver oversat til dansk - ligesom til deres almindelige gudstjenester i Vejle, bare omvendt. For her oversættes der til engelsk.

Anne-Mette Fredegod understreger desuden, at de gerne vil samarbejde med den lokale folkekirke, som hun beskriver som en god kirke, men at de opretter den nye kirke, fordi de tror, der er et behov for det i en by med mange internationale beboere, som i de flestes tilfælde er kommet til byen på grund af arbejde i Lego-koncernen.

"Der er en god folkekirke i Billund, men der er ikke etableret nogen frikirke i byen, selvom der har været forsøg på det over de seneste par år. Det synes vi er ærgerligt, for Billund er en fantastisk by, og der kunne være grobund for en frikirke," fortæller Anne-Mette Fredegod til JydskeVestkysten og tilføjer: "Vi har været i dialog med folkekirken, og vores tanke er, at vi ikke skal holde gudstjenester på samme tidspunkter som dem for ikke at skabe forvirring.

Anne-Mette Fredegod, der er præst i Kirkecentret Vejle står i første omgang for gudstjenesterne i den nye kirke.

Gudstjenesterne kommer til at foregå i Billund Centret og indtil videre er planen at holde tre gudstjenester inden sommerferien.

Første gudstjeneste i Billund bliver påskesøndag klokken 16.

Eilis/Simon

KFUM´s Soldatermission lægger vægt på, at det kommende soldaterhjem i Rønne bliver et hjem, hvor soldater kan finde ro, omsorg og fællesskab midt i en krævende hverdag. Foto: KFUM's Soldaterhjem

A.P. Møller Fonden støtter nyt soldaterhjem i Rønne

KFUM's Soldatermission har modtaget en donation på 49 millioner kroner fra A.P. Møller og Hustru Chastine Mc-Kinney Møllers Fond til almene Formaal til at bygge et nyt soldaterhjem i Rønne på Bornholm. Bevillingen gør det muligt at skabe moderne rammer for danske soldater, veteraner og deres pårørende.

A.P. Møller Fonden støtter soldaterhjemmet i Rønne for at skabe en tryg ramme om hverdagen for danske soldater og veteraner, og deres helt afgørende indsats for Danmarks sikkerhed.

Nær Almegårds Kaserne

Det nye soldaterhjem får til huse i en helt ny bygning med fokus på fællesskab og trivsel. Her kommer der både opholdsrum, spisestue, overnatningsmuligheder og rekreative faciliteter tæt på Almegårds Kaserne. Desuden kommer soldaterhjemmet til at rumme fire akut-boliger til kortere ophold for øens veteraner.

Soldaterhjemmet og veteranboligerne skal ligge på den samme grund, hvor det nuværende soldaterhjem ligger.

Dybt taknemlige

Generalsekretær Erik Kristensen i KFUM's Soldatermission, siger:

"Vi er dybt taknemmelige for den generøse støtte fra A.P. Møller Fonden. Et nyt soldaterhjem på Bornholm vil styrke rammerne for fællesskab, trivsel og støtte til soldater, veteraner og deres familier – og samtidig være et tydeligt udtryk for den anerkendelse og respekt danske soldater fortjener."

For KFUM´s Soldatermission er det helt afgørende, at soldaterhjemmet bliver et hjem – ikke en institution, hvor soldater kan finde ro, omsorg og fællesskab midt i en krævende hverdag. Her bliver bæredygtighed og god arkitektur en forudsætning. Processen med hvordan byggeriet skal se ud går i gang i den kommende tid.

KFUM´s Soldatermission er med støtte fra A.P. Møller Fonden allerede i gang med et nyt soldaterhjem i Haderslev.

Bodil

Abortdebat og årsmøde i Retten til Liv

Retten til Liv arrangerer en "Samtale om liv". Politiker Peter Kofod og valgmenighedspræst Henrik Højlund debatterer abort den 18. april kl. 13.30-15.30 på Menighedsfakultetet i Aarhus.

Er pragmatisme i abortspørgsmålet vejen frem? Eller giver vi køb på noget afgørende ved at opgive den absolutte abortmodstand? Hvorfor ikke opgive en kamp, der alligevel virker håbløs, og i stedet bruge energien på at skabe bedre vilkår for gravide, så abort frivilligt fravælges?

De spørgsmål møder foreningen 'Retten til Liv', der kæmper for det ufødte barns rettigheder, angiveligt ofte. Og lørdag den 18. april stiller de spørgsmålene videre i forbindelse med debatarrangementet på Menighedsfakultetet i Aarhus.

'Retten til Liv' bygger ideologisk set på, at abort er drab af uskyldige menneskeliv. Til debatarrangementet er der blandt andet lagt op til en debat om, hvorvidt de to positioner, den pragmatiske og den absolutte, kan inspirere hinanden.

Politiker Peter Kofod fra Dansk Folkeparti. Foto: Maria Tuxen Hedegaard

Valgmenighedspræst Henrik Højlund

På dagen mødes politiker Peter Kofoed fra Dansk Folkeparti og valgmenighedspræst fra Aarhus Bykirke Henrik Højlund til en debat for at udforske spændingsfeltet fra hver sin position. Arrangementet finder sted på Menighedsfakultetet, Kathrinebjergvej 75 i Aarhus fra kl. 13.30 til 15.30. Pris 50 kr.

Årsmøde

Retten til Livs årsmøde afholdes samme dag og sted fra kl. 9.30 til 12.30. Her kan man blandt andet blive opdateret på foreningens aktiviteter og planer.

Pris for hele dagen, inklusiv forplejning, er 100 kr. Børn er gratis.

Tilmelding på hjemmesiden eller til ellen@rettentilliv.dk.

Simon

'Berørt' i Aarhus Valgmenighed

Weekendkonferencen Berørt 2026 - Fyldt, Forvandlet, Sendt foregår den 17.-19. april i Aarhus Valgmenighed, Mjølnersvej 6, 8230 i Aarhus. Hovedtalerne er Kath Johnson & Laura Gallacher fra England.

- Berørt 2026 er en weekendkonference for dig, der længes efter mere – mere af Gud, mere liv, mere mening. "Fyldt, Forvandlet, Sendt" handler om Guds nærvær, kraft og vejledning i vores liv i dag. Ikke blot noget, vi tror på, men noget, vi kan leve i, lover arrangørerne.

Hovedtalerne

Kath Johnson og Laura Gallacher er fra New Wine England, som er en søsterbevægelse til Dansk Oase.

Kath Johnson er engageret i New Wine England, som er en søsterbevægelse til Dansk Oase.

Kath Johnson er en markant stemme i New Wine England og arbejder til daglig for International Justice Mission (IJM), hvor hun udruster kirker til at udleve deres kald til retfærdighed og mission i praksis. Sammen med sin mand, Rich Johnson, er hun med til at lede All Saints Worcester, hvor Rich er præst.

Kath har en stærk passion for Helligåndens nærvær – ikke som noget abstrakt, men som en kraft, der forvandler mennesker, fællesskaber og samfund. Hun taler jordnært, ærligt og med dyb tro på, at Gud virker midt i hverdagen.

Laura Gallacher er bibelunderviser i New Wine UK. Hun er uddannet teolog og co-lead pastor i St Thomas Church i Swansea. Hun er bredt anerkendt for sin klare, indsigtsfulde og inspirerende undervisning i Bibelen og om Helligåndens liv.

Weekenden starter fredag den 17. klokken 17.30 og slutter med gudstjeneste søndag.

For tilmelding, pris og program se Aarhus Valgmenigheds hjemmeside.

Bodil

LEDERARTIKEL

Tilbage til kærligheden

I midten af 80'erne og begyndelsen af 90'erne var filmene 'Tilbage til fremtiden' et kæmpe hit. Men lad mig hermed introducere et endnu større hit 'Tilbage til kærligheden'. Den har ovenikøbet været populær længe før Tilbage til fremtiden.

For mig er det et vigtigt mantra hele tiden at vende tilbage til kærligheden - både i nutiden og i fremtiden.

Jeg kan konstatere i mit eget liv og samfundet i det hele taget, at kærligheden konstant er under pres, hvis ikke vi hele tiden bevidst søger den.

Når Paulus siger, at størst af alt er kærligheden. Når Jesus siger, det er lige så vigtigt, at elske sin næste som at elske Gud, og når vi flere steder i Bibelen kan læse, at Gud ikke bare er kærlig, men er kærlighed, så er det svært at komme udenom, at kærlighed er et helt grundlæggende element i den kristne tro.

Og bortset fra, at det for nogen kan virke lidt lallet eller lidt for blødt, så er det da helt fantastisk, at det lige netop er kærlighed, der er det helt grundlæggende i vores kristne tro. Det er ikke så mærkeligt, at når vi på Udfordringens facebookside deler en historie med Flemming Møldrup, der siger, at han er vild med Jesus, så er der flere tusinde mennesker, der liker det opslag. Kærlighed smitter, og kærlighed til Jesus smitter.

Kærlighed i bibelsk forstand handler om meget mere end forelskelse. Jeg er også, ligesom Flemming Møldrup, vild med Jesus. Det føles bare ikke hver dag som at være nyforelsket. Jeg er vild med Jesus, på grund af det, han har gjort, og på grund af den han er. Men kærligheden kan godt blive kold, hvis ikke jeg holder den i live. Sådan er det i alle parforhold, og sådan er det også i min relation med Jesus.

Jeg ved fra mig selv, fra andre, fra kommentarsporet på Facebook og fra samtaler med mennesker, at det kan være svært at have som udgangspunkt i sit liv, at man vil tænke kærligt om andre - og med god grund, for vi er ikke altid lige elskværdige. Ikke desto mindre må vi altid som kristne og som kirker hele tiden stræbe efter at tænke med kærlighed om andre. Det begynder med mig selv, og det begynder med mit eget fællesskab.

'Naiv for enhver pris', synger Simon Kvamm i en af sine nyere sange. Den tanke, kan jeg godt lide, men det er ikke sådan ovenstående skal forstås. Kærlighed kan godt praktiseres uden at være naiv og uden at lukke øjnene for virkeligheden. Det er dér, kærligheden skal stå sin prøve. Det er kærlighed for enhver pris.

Jeg havde engang en kollega, som havde været på besøg i en kirke. Det sagde ham absolut ingenting. Han syntes, det var en flok lalleglade idioter, der bare sad og smilede og klappede. Sådan kan det godt lyde, når man snakker om kærlighed – men sådan skal det ikke forstås.

Ligesom det ikke handler om at være naiv, handler det heller ikke om at være lalleglad. Kærlighed til Jesus er noget andet. Og den kærlighed, som Jesus ønsker, at vi skal vise andre, er noget andet. Den indbyrdes kærlighed, som skal være det kristne fællesskabs kendetegn, er noget andet.

Men hvis den kærlighed ikke er lalleglad, naiv eller et spørgsmål om forelskede følelser, hvad er den så?

Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden, som Paulus skriver i sit første brev til korintherne.

Lad os øve os i at give kærligheden plads. For enhver pris. Også på Facebook. Også når der er valgdebat. Også når det er svært.

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

UGENS PRÆDIKEN

Af Josefine Fuglsang
Lovsangsleder

At vente i forventning før løftet kan ses

Ventetid er blevet en uvant faktor i vores samfund. Vi higer og søger konstant efter effektivisering, quick-fixes og mikroovnsløsninger, så vores hverdag og liv kan køre i takt med kulturens høje puls.

Dertil må føjes: Hvor er det godt, at vi har Bibelen til at minde os om, at ventetid kan blive til forventningstid. At ventetid kan få håbet til at stige; at ventetid inviterer os til at vandre i tillid til Guds løfter.

I ugens tekst fra Lukasevangeliet 1,46-55 oplever vi Marias respons, efter løftet om Guds søn er plantet i hende. Det blev begyndelsen på Marias ventetid i forventning om at modtage ikke blot en søn, men Guds søn, Verdens Frelser.

Tidligt i graviditeten, mens Maria ventede på at skulle føde verdens frelser, opsøgte hun Elizabeth, som opmuntrede hende til at holde fast i Guds løfter over hendes liv. Ill: Bigstock

Hvordan kan vi vente i forventning, før løftets udfoldelse kan ses i vores liv? Tænk, hvis vi intentionelt fulgte Marias eksempel.

Maria lovpriste Gud

Marias lovprisning kom fra hendes hjerte i en tid, hvor løftet om Jesus var bragt til hende, men hvor de fysiske tegn ikke var tydelige endnu.

Alligevel valgte Maria at bryde ud i lovprisning og tilbede Herren for den, han er, og for det, som han havde plantet i hende.

Maria gik i partnerskab med ordet

Ledende op til Marias udbrud i lovsang, havde hun hørt løfterne om Jesus og svaret med "Lad det ske mig efter dit ord!" (Lukas 1,38).

De livgivende ord, det løfte, som hun fik, blev plantet i et hjerte, som grundede over ordene.

Maria opsøgte Elisabeth

Samtidigt valgte Maria også at besøge Elisabeth - en kvinde, som bekræftede Marias løfte, så snart hun så hende.

Når selv Maria, som bar verdens frelser i sit moderliv, søgte fællesskab med en kvinde, som opmuntrede hende i Guds løfter over hendes liv - hvor meget mere, bør vi så ikke på samme måde søge opmuntrende fællesskab i vores ventetid.

Den ofte ubærlige ventetid

Når ventetiden opleves tung, og vores hjerter er tyngede af længslen efter det endnu uforløste løfte, må vi minde os selv om ordene:

"Men de, der håber på Herren, får nye kræfter, de får vinger som ørne. De løber uden at blive trætte, de vandrer uden at udmattes." (Esajas 40,31).

Tænk, at vi har en Gud, som ikke efterlader os i ventetiden,

> ***"Men de, der håber på Herren, får nye kræfter, de får vinger som ørne. De løber uden at blive trætte, de vandrer uden at udmattes."***
>
> *Esajas 40,31*

men som styrker os, når vi tillidsfulde tør sætte vores lid til ham. I vores ventetid må vi læne os ind i hans favn, hvorfra vi kan høre hans hjerteslag og opleve rekalibrering igen.

Hvis vi vil vente i forventning, før løftet har manifesteret sig i vores liv - uanset hvilket løfte det måtte være - må vi være opmærksomme på, hvad vi lytter til.

"Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord." (Romerbrevet 10,17).

Fylder vi os med opmuntringen i Guds natur, Guds løfter og hans daglige fællesskab? Eller fylder vi os med verdens røster og dårlige nyheder? Hvilken kilde drikker vi af, og hvordan er kilden med til at nære løftets frø, som er plantet i os?

Uanset hvilket løfte, hvilket gennembrud eller hvilken forløsning, vi venter på, må vores hjerter lovprise Gud, og vores håb forankres i hans Ord.

Gud er den, han siger, han er

Guds ord er levende og virksomt.

Hans løfter er sandhed og ikke blot forhåbninger.

Uanset hvad du venter på - må Gud velsigne dig med nåde i ventetiden, og må du opleve, at hans kærlige ansigt lyser på dig.

Prædikentekst: Luk. 1,46-55

Marias lovsang

Da sagde Maria:
»Min sjæl ophøjer Herren,
og min ånd fryder sig over Gud, min frelser!
Han har set til sin ringe tjenerinde.
For herefter skal alle slægter prise mig salig,
thi den Mægtige har gjort store ting mod mig.
Helligt er hans navn,
og hans barmhjertighed mod dem, der frygter ham,
varer i slægt efter slægt.
Han har øvet vældige gerninger med sin arm,
splittet dem, der er hovmodige i deres hjertes tanker;
han har styrtet de mægtige fra tronen,
og han har ophøjet de ringe;
sultende har han mættet med gode gaver,
og rige har han sendt tomhændet bort.
Han har taget sig af sin tjener Israel
og husker på sin barmhjertighed
som han tilsagde vore fædre – mod Abraham og hans slægt til evig tid.«

Bibelteksten bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Af Jesper Oehlenschlæger
Sognepræst i Hillerød Kirke

Kristendommen har både en konserverende og en reformerende kraft

Valgdagen er snart overstået. Vi har sat vores kryds, og nu begynder analyserne. Hvem vandt? Hvem tabte? Hvilke værdier fik opbakning? Men bag enhver politisk diskussion ligger der nogle dybere spørgsmål: Hvad er det egentlig, der holder et samfund sammen? Og hvad er det, der driver det fremad? Hvad skal bevares, og hvad skal forandres?

Mange af de værdier, vi i dag tager for givet – menneskets ukrænkelige værd, omsorgen for de svage, idéen om tilgivelse – er historisk vokset frem i en kristen kultur. Men kristendommen har også gennem historien været en kilde til reformer.

I den offentlige debat fremstilles disse kræfter ofte som modsætninger. På den ene side står de konservative, der vil bevare. På den anden side de progressive, der vil forandre. Tradition over for udvikling. Stabilitet over for reform.

Men hvad har det med kirke og kristendommen at gøre? Ser man på den kristne teologi og historie, opdager man noget interessant: Den rummer begge kræfter på én gang.

Kristendommen har gennem historien været både konserverende og reformerende. Den har både bevaret og forandret. Og netop spændingen mellem disse to kræfter er en del af forklaringen på, hvorfor kristendommen har haft så dyb betydning for Europas kultur og værdier. Og samfundet i dag.

Bevarelsen – kristendommens salt

Den konserverende kraft i kristendommen handler om at bevare det, der er værd at bevare. Kirken lever af en hukommelse. Den lever af fortællingen om, hvad Gud har gjort før i historien. Bibelen er i sig selv en samling af sådanne erindringer: fortællinger om Guds pagt med sit folk, om profeterne, og den Gud, der fortæller sin historie.

Troen er derfor ikke noget, vi opfinder på ny i hver generation. Den bæres videre. Noget der skal bevares for at kunne gives videre.

Jesus bruger selv et billede, der udtrykker denne dimension: De troende kaldes jordens salt. Saltet giver smag – men i oldtiden havde det også en anden vigtig funktion. Det konserverede. Det forhindrede, at noget gik i forrådnelse.

På samme måde kan kristendommen i et samfund have en konserverende rolle. Den holder fast i nogle grundlæggende forestillinger om menneskets værdighed, ansvar og skyld. Forestillinger, som ikke nødvendigvis opstår af sig selv i et moderne, individualiseret samfund.

Et tydeligt eksempel er den brede kirkelige modstand mod indførelsen af aktiv dødshjælp.

Den udspringer af en grundlæggende kristen overbevisning: At menneskelivet har en iboende værdighed, og at vi derfor ikke har ret til at tage et liv, som i sidste ende er givet af Gud.

Mange af de værdier, vi i dag tager for givet – menneskets ukrænkelige værd, omsorgen for de svage, idéen om tilgivelse – er historisk vokset frem i en kristen kultur.

Den konserverende kraft kan også handle om at værne om traditioner, der bærer en erfaring, som er større end det enkelte menneske. Familieformer, fællesskaber, ritualer og kulturelle ritualer er ikke nødvendigvis undertrykkende levn fra fortiden.

De kan også være udtryk for en nedarvet visdom om, hvad der bærer et liv. At det er værd at kigge bagud.

Tradition kan blive til stagnation

Men historien er mere sammensat. På den ene side har kristendommen i lange perioder været med til at fastholde traditionelle kønsroller og forestillinger om mænds og kvinders plads i samfundet. På den anden side har den samme kristendom også rummet en forestilling, der i sin kerne er radikal: At alle mennesker er skabt i Guds billede.

Men den konserverende kraft rummer også en fare. Ønsket om at bevare kan glide over i en refleksmæssig modstand mod enhver forandring.

Man kan begynde at romantisere fortiden – de såkaldt "gode gamle dage" – selv om historien i virkeligheden var langt mere kompleks. Den konserverende kraft har også sine skyggesider. Den kan blive en undskyldning for status quo. Man kan komme til at afvise det nye alene, fordi det er nyt.

Jeg hørte engang en kirkelig leder blive spurgt, hvorfor han elskede at arbejde i kirken. Han svarede: "Jeg er en type, der elsker, at tingene er ved det gamle. Derfor holder jeg af at arbejde i kirken – for her bliver der så sjældent lavet noget om."

Tradition kan blive til stagnation, hvis den ikke samtidig udfordres. Ellers risikerer man, at fortællinger om "verdens uafvendelige forfald" – en evig undergangsfortælling - får lov til at leve videre i visse konservative kirkelige miljøer, næsten som en del af selvforståelsen.

Fornyelse - kristendommens lys

Her kommer kristendommens anden kraft ind i billedet: Den reformerende. For selv om kristendommen i dag ofte forbindes med tradition og stabilitet, begyndte den i virkeligheden som en dybt forstyrrende bevægelse.

Jesus udfordrede igen og igen datidens sociale og religiøse grænser. Han talte med mennesker, man ikke talte med. Han spiste med dem, man ikke spiste med. Han brød normer og regler for at vise, at Guds rige sprænger de snævre kategorier, mennesker opstiller.

Han talte også med kvinder på måder, der var opsigtsvækkende i hans samtid. Kvinder optræder i evangelierne ikke blot som statister, men som samtalepartnere, vidner og efterfølgere. Det første vidnesbyrd om opstandelsen gives endda til kvinder – i en kultur, hvor kvinders vidnesbyrd normalt ikke talte tungt. Jesus var woke.

Det er et lille, men betydningsfuldt tegn på kristendommens reformerende potentiale.

Den samme dynamik finder vi hos Det Gamle Testamentes profeter. Profeterne var ikke traditionens vogtere i snæver forstand. De var kritikere af de religiøse og politiske magthavere. De revsede magtmisbrug, religiøs selvtilfredshed og social uretfærdighed.

De mindede folket om, at tro ikke kun handler om ritualer og traditioner, men om retfærdighed, barmhjertighed og sandhed.

Jesus bruger et andet billede om sine efterfølgere: De er ikke blot jordens salt. De er også verdens lys. Lyset bevarer ikke blot – det afslører. Det gør noget synligt, som ellers ligger skjult. Det kan være ubehageligt. For lys afslører også løgne, uretfærdighed og selvbedrag.

Derfor har kristendommen gennem historien også været en kilde til reform og oprør. Forestillingen om menneskets værdighed har inspireret bevægelser for social retfærdighed, for slavers frigørelse, for omsorg for de svage.

Kristendommen forandrede den verden, den kom ind i, det har historikere som Tom Holland vigtigt påpeget.

Reformationens risiko

Men også den reformerende kraft rummer en fare. For i ønsket om at bryde med det gamle kan man komme til at rive mere ned, end man bygger op.

Sådan har kirkelige modbevægelser – til dels den lutherske, som er min egen – i sit opgør med den katolske kirke, også skilt sig af med mere end det måske var nødvendigt.

Historien kender mange reformbevægelser, der i deres iver efter forandring kappede forbindelsen til traditionen – og dermed også til den visdom, der lå i den.

Den reformerende kraft kan af og til ikke tæmmes og slår over i en revolutionerende kraft, og er desværre (har historiens vist) ofte blevet lige så slem som det, den ønskede at bekæmpe.

Spændingen vi har brug for

Derfor er spørgsmålet ikke, om kristendommen skal være konserverende eller reformerende. Den skal være begge dele. Den konserverende kraft minder os om, at vi står i en tradition. At vi ikke begynder fra nul. At vores værdier har rødder.

Den reformerende kraft minder os om, at troen ikke er et museum. Evangeliet er ikke kun noget, vi bevarer – det er også noget, der udfordrer os. At vores værdier har fødder.

Når disse to kræfter er i balance, sker der noget frugtbart. Traditionen bliver levende i stedet for stiv. Fornyelsen bliver forankret i stedet for rodløs. Måske er det netop denne spænding vores tid har brug for.

For en kirke og et samfund uden hukommelse mister retningen. Men et samfund uden evne til forandring mister fremtiden.

Kristendommen har gennem to årtusinder levet i spændingen mellem disse to billeder: Saltet, der bevarer – og lyset, der afslører og fornyer.

Spørg panelet

Anne Manning-Pedersen er teolog, bibellærer og rådgiver og en del af Udfordringens svarpanel. Læs mere om Anne og find yderligere kontaktinfo på www.annemanning.dk.
Skriv dit spørgsmål til info@annemanning.dk. Du vælger selv, om du vil være anonym eller offentliggøre dit navn.
Panelet varierer mellem at tage emner op, som de selv er stødt på, og at svare på spørgsmål fra læsere eller mennesker, de har haft en samtale med.

Det skræmmer mig at høre, at Jesus snart kommer tilbage. Hvordan kan jeg vide, om jeg er klar?

Kære Anne

Jeg blev kristen for et par år siden. Jeg hører ofte folk tale om ende tiden og Jesu genkomst. Nogle af mine venner har endda fortalt mig, at der tales om en beregning, der siger, at Jesus genkomst vil ske i 2033. Andre siger, at han vil komme som en tyv om natten, og ingen ved, hvornår det vil være. Siden den seneste krig begyndte, er jeg forvirret og ret bange, fordi mange af mine venner siger, at dette kunne være enden.

Jeg vil gerne være klar til Jesu genkomst, men alt, hvad jeg har hørt indtil nu, hjælper ikke. Vil du lige forklare, hvad Bibelen siger om dette emne, der er så uklart for mig.

Julia

Kære Julia

Det er sandt, at med krige, der raser omkring os, begynder det at se ud som om, at dette er enden. Det er som om, Jesu genkomst stirrer os lige i ansigtet, og det er afgørende for os alle at være forberedte og klar.

Bibelen er en bog med åbenbaringer og hemmeligheder, og 5. Mosebog 29,29 er et vers om begge dele. Der står: "De skjulte ting er for Herren vor Gud, men de åbenbare er for os og vore børn evindelig, at vi må lære at handle efter alle denne lovs ord!."

Selvom Gud har hemmeligheder skjult i sit ord, åbenbarer han dem for dem, der er interesserede nok til at dykke dybt ned i dem. Når vi opdager de skjulte skatte i ordet, kan vi give dem videre til den næste generation, så de kan leve i lydighed. Det er, hvad vi skal gøre for at have en bibelsk forståelse af Jesu genkomst, som er klimaks i endetiden.

Mens Jesus var på jorden, talte han meget om sin død og opstandelse. Dette lød så usandsynligt og overvældende for hans disciple, at de ikke var opmærksomme. Fordi de ikke var opmærksomme nok til at huske, hvad han sagde, var de efter hans død en bange flok, der gemte sig af frygt for at miste livet.

Nogle gik tilbage og fiskede i stedet for at tro på, hvad Jesus havde forudsagt om de tre afgørende dage, der ville ændre deres liv og verden. Disciplene var underlagt deres egen forståelse og vurdering af situationen, hvilket resulterede i, at Jesu opstandelse kom som en lige så stor overraskelse for dem som for alle andre, der aldrig havde hørt Jesus tale om den.

Det samme gælder for endetiden og Jesu genkomst. Der har været og er stadig mange kristne, der er blevet vildledt af forskellige meninger, især datofastsættelser, i stedet for at vende tilbage til Bibelen for at studere, hvad Jesus selv lærte.

Jesus sagde meget om sin genkomst, men det meste af det lød ret usandsynligt. Ligesom opstandelsen fra de døde tilsyneladende var umulig, indtil Jesus genopstod, lyder det umuligt, at nogen skal stige ned til jorden med himlens skyer, før vi ser Jesus komme igen!

Endetiden og Jesu genkomst er et meget omfattende emne, men da du har spurgt om at fastsætte datoer og være klar til Jesu genkomst, vil jeg kun fokusere på disse to aspekter af endetiden.

Jesus fortæller ikke sine disciple, hvornår han vil komme igen med himlens skyer. Men han fortæller om nogle tegn, der vil ske forinden - og han opfordrer os til at være klar ved at leve i livsfællesskabet med ham og i lydighed mod hans ord. Illustration: Bigstock

Ikke hvornår, men hvad

Matthæus 24, Markus 13 og Lukas 21 er nøglekapitler, hvor Jesus selv taler detaljeret om endetiden og sin genkomst. I disse kapitler spørger hans disciple ham, *hvornår* disse ting vil ske, hvilket også optager de fleste af Kristi disciple i dag.

Disciplene spurgte også Jesus, *hvad* tegnet på hans komme ville være. Jesus ignorerede fuldstændigt deres første spørgsmål om *hvornår* og fokuserede i stedet på *hvad*, og jeg tror, vi vil gøre klogt i at gøre det samme. Mange er nemlig kommet på vildspor ved at fokusere på hvornår, hvilket fører til datofastsættelser, bedrag og endda frafald fra troen.

Tegn før genkomsten

I Matthæus 24,3 spurgte disciplene: '... hvad vil være tegnet på dit komme og på verdens ende?'

Han svarede i vers 14: 'dette evangelium om Riget skal prædikes i hele verden som et vidnesbyrd for alle folkeslagene, og så vil enden komme'.

Men mellem vers 3 og 14 og efter vers 14 taler Jesus om mange tegn, der vil ske op til hans genkomst. Han understregede i vers 36, at intet menneske kender dagen eller timen for hans komme, men i vers 32-33 antyder han, at hans disciple kan kende "årstiden" for hans komme, ligesom figentræet viser begyndelsen på sommersæsonen.

Ligesom i Noas dage

I vers 37-38 sammenligner Jesus endetiden med den tid, hvor Noa byggede arken og prædikede Guds dom, mens alle levede videre som de plejede.

Folk blev overraskede, da syndfloden kom og tog dem alle væk, men det blev Noa og hans familie ikke, for de havde vandret i lydighed mod Gud i hundrede år, før syndfloden kom; derfor overraskede syndfloden dem ikke.

I Lukas 21,34 advarede Jesus om, at hvis hans disciple bare er optaget af livets fornøjelser og bekymringer, vil de også blive overraskede, når han kommer igen, ligesom det skete i Noas generation.

Som en tyv om natten

Paulus taler i den samme ånd som Jesus, når han i 1 Thessalonikerbrev 5,2 siger, at Herrens dag vil komme som en tyv om natten.

Vi skal læse dette vers i sin kontekst for at forstå, hvad Paulus siger. I vers 1 siger Paulus: 'Men om tider og stunder, brødre, har I ikke brug for, at jeg skriver til jer'. Det er næsten som om, han forventer, at hans læsere har en klar forståelse af endetiden.

"Folk blev overraskede, da syndfloden kom og tog dem alle væk, men det blev Noa og hans familie ikke, for de havde vandret i lydighed mod Gud i hundrede år, før syndfloden kom."

I vers 2 siger han: 'I ved jo selv udmærket, at Herrens dag kommer som en tyv om natten'. Dette vers fortæller os, at ingen kender den nøjagtige time eller dag, men i vers 4 fortsætter han: 'Men I, brødre, er ikke i mørke, så at denne dag skulle overraske jer som en tyv'.

Det betyder, at hvis vi våger og forstår ordene om endetiden, kan vi personligt være forberedte på Jesu genkomst. Paulus siger i vers 6: "Lad os derfor ikke sove, som de andre gør, men lad os våge og være ædru."

De 10 brudepiger

Jesus illustrerede dette i sin lignelse om de 10 brudepiger i Matthæus 25,1-13. Alle de 10 piger var inviteret til bryllupsfesten. Alle 10 begyndte at gå med deres lamper tændt. Og de faldt i søvn alle 10, fordi det trak ud med brudgommens ankomst.

Den eneste forskel var, at af de 10, der sov, havde de fem kloge piger forberedt sig med en ekstra forsyning af olie, så de kunne gå ind til bryllupsfesten, så snart brudgommen ankom.

Vær i aktivt beredskab

Gennem denne lignelse lærte Jesus dels, at han ville vende tilbage ganske uventet, men også, at det er muligt at være forberedt på hans genkomst.

I Matthæus 24,42 fortæller Jesus os, at vi skal holde os vågne, fordi vi ikke kender den dag, han kommer, og i Lukas 12,40 fortæller han os, at vi skal være klar, fordi han vil komme på et tidspunkt, hvor vi ikke forventer ham. Han opfordrer altså sine disciple til at leve i en tilstand af aktivt beredskab.

Enhver Kristi efterfølger har et ansvar for ivrigt at afvente hans genkomst og aktivt at forberede sig ved at leve et liv i livsfællesskab med ham og i lydighed mod hans ord, (1 Joh. 2,28). Vi formanes også til ikke at blive opslugt af verdslige fornøjelser, som Jesus sagde det i Lukas 21,34-35.

Hvis vi lytter til Jesu advarsler, behøver hans andet komme hverken at være til overraskelse eller til fare for os, som den vil være det for hele den ikke-troende verden.

Vær vågen og ædru

Nøglen er at være vågen og ædru. I Matthæus 24 opregnede Jesus mange tegn, som vi bør være opmærksomme på, og han nævnte også en rækkefølge af disse.

Han sagde, at krige, hungersnød, jordskælv og pest kun er begyndelsen på trængslerne. Disse ville blive efterfulgt af intens forfølgelse af kristne, men samtidig fortsætter forkyndelsen af evangeliet til hele verden og alle folkeslag.

Og så vil enden komme, sagde han. Enhver, der hører evangeliet, har mulighed for at omvende sig til Kristus. Det er Guds sidste forsøg på at frelse de fortabte. Når dette er sket, vil enden komme, og alle, der har hørt og afvist evangeliet, vil blive dømt for deres beslutning om at afvise Kristus, der gav sit liv for deres frelse i ubetinget kærlighed.

Vær altid parat til at møde Herren

Jeg må nævne den anden grund til, at vi skal være forberedte på at møde Jesus, for det er lige så vigtigt som at vente på hans genkomst her på jorden. Det er den ubestridelige kendsgerning, at livet er usikkert, og døden er lige så sikker som den daglige solopgang.

Ingen af os er lovet dagen i morgen; alt, hvad vi har, er i dag. Døden kan komme som en tyv om natten for dem, der ikke er forberedte på den, for ingen kender timen eller dagen, da vi skal dø.

Men hvis vi lærer at leve hver dag, som om det var vores sidste, vil vi leve anderledes, klar til at møde Jesus, når kaldet til vores overgang fra denne verden til den næste kommer.

Så, kære Julia, jeg håber, at dette bibelske perspektiv har afhjulpet den forvirring og frygt, som snakken om endetiden og Jesu genkomst har givet dig. Der er meget mere at sige om dette emne, men det, jeg har dækket, er som hjørnestenen i hele budskabet om endetiden, der fører frem til Jesu genkomst for at tage os alle hjem.

Kærlig hilsen
Anne

Konference i Oxford: Er en ny kristen vækkelse på vej?

Af Iben Thranholm

I dag mærker mange, at noget er ved at forandre sig i vores del af verden. Det, som i årtier har præget Europa – vores måde at tænke på, vores værdier og vores samfund – virker ikke længere så sikkert som før. Kan en kristen fornyelse være svaret på den kulturelle og åndelige krise, som mange oplever i Vesten?

Yderst til venstre ses Andrew Hawkins, som præsenterede en ny undersøgelse om briternes tro. I midten den kendte kristne forfatter Rod Dreher, og til højre biskop Graham Tomlin. Privatfoto

Det gav en række internationale kristne tænkere, forfattere og politikere deres bud på den 11.-12. marts ved en international konference i Oxford med titlen "The Christian Revival – Our Post-Liberal Hope?", som kan oversættes til "Den kristne vækkelse – vores håb efter liberalismen?"

Konferencen fandt sted i det gamle og stemningsfulde Pusey House – et hus med dybe rødder i den anglikanske kirkes historie. Bygningen ligger gemt mellem Oxfords smalle gader, opført i slutningen af 1800-tallet til minde om præsten Edward Bouverie Pusey, som var en af hovedskikkelserne bag Oxfordbevægelsen. Indenfor mødes man af mørkt træ, høje bogreoler og et smukt nygotisk kapel, hvor bøn og gudstjeneste stadig har sin naturlige plads hver dag.

Arrangørerne pegede på, at den samfundsorden, som voksede frem efter Anden Verdenskrig, er ved at miste sit greb. Mange oplever i dag en tomhed og en længsel efter mening, som et mere sekulariseret samfund ikke rigtig har kunnet give svar på. Samtidig mangler der i politik en klar retning for, hvad "det gode" egentlig er.

Midt i denne usikkerhed vokser en ny interesse for kristen tro frem. Derfor kredsede konferencens oplæg om spørgsmål som:

Hvordan kan en kristen fornyelse se ud i dag? Hvilken plads kan troen have i samfundet? Og kan kristendommen igen få en stemme i det offentlige rum?

Digital kultur og længslen efter mening

Den britiske forfatter Mary Harrington holdt et af hovedoplæggene. Hun talte om, hvordan den digitale verden er med til at ændre den måde, vi tænker og tror på.

Hun pegede på, at nye medier former os mere, end vi måske er klar over. Ligesom læsning engang ændrede menneskers måde at forstå verden på, er de digitale medier i dag med til at forme vores tanker og vores tro. Ifølge Harrington bevæger vi os i retning af en kultur, hvor følelser fylder mere, og hvor mange bliver påvirket gennem sociale medier og korte budskaber frem for gennem rolig eftertanke.

> ***"Denne søgen kan gå i mange retninger, og ikke alle fører til sandhed."***
>
> *Mary Harrington*

Samtidig oplever hun, at flere mennesker begynder at længes efter noget mere – efter mening og dybde i livet. Hun kaldte det en slags "genfortryllelse" af verden. Men hun advarede også: Denne søgen kan gå i mange retninger, og ikke alle fører til sandhed.

Derfor pegede hun på behovet for et fast kristent fundament. Bøn, gudstjeneste og kristne fællesskaber er vigtige, hvis troen skal kunne stå imod den uro og opsplitning, som præger den digitale tid.

Når vi mister meningen

Den britiske psykiater og tænker Iain McGilchrist holdt også et hovedoplæg. Han talte om, at vores kultur i dag er i krise – ikke først og fremmest økonomisk eller politisk, men åndeligt.

Ifølge McGilchrist har vi i Vesten mistet evnen til at forstå fortællinger og symboler som noget, der rummer sandhed. Når vi ikke længere har sådanne fælles fortællinger, mister vi også en dybere mening med livet. Det gør os samtidig mere sårbare over for den magt, som ny teknologi – som for eksempel kunstig intelligens – kan få.

Han forklarede det med sin kendte tanke om hjernens to sider. Den ene side hjælper os med at se helheder, mening og sammenhæng. Den anden er god til analyse og kontrol. Problemet i dag er, sagde han, at vi næsten kun bruger den analyserende side – og dermed mister blikket for det, der giver livet dybde.

Derfor pegede han på, at vi har brug for at genopdage det, kristendommen rummer: Fortællingerne, symbolerne og troen på en større virkelighed.

Håb midt i kirkens krise

Den unge anglikanske præst Fergus Butler-Gallie holdt også et oplæg.

Han beskrev sig selv som en slags "kristen pessimist". Med det mente han, at han ser ærligt på de udfordringer, kirken står i i dag – men uden at miste håbet.

Han mindede om, at kirken før har været igennem svære tider, også i Englands historie. Kriser er ikke noget nyt. Men Gud har ikke forladt sin kirke.

Hans pointe var enkel: Fornyelse begynder ikke først og fremmest med store planer eller nye strukturer. Den begynder i det små – i den lokale menighed, i bønnen og i menneskers omvendelse til Gud.

Derfor er det lokale kirkeliv så vigtigt. Også selv om de store kirkestrukturer kan virke svage, kan troen stadig leve og vokse dér, hvor mennesker samles om Kristus.

Kirke, stat og kaldet til omvendelse

Den tidligere BBC-journalist David Campanale talte om forholdet mellem kirke og stat i en tid, hvor det gamle liberale system er under pres.

Han pegede på, at Storbritannien har en særlig arv, hvor kristen tro historisk har været med til at forme både lovgivning og samfund. Ifølge Campanale er denne arv ikke bare fortid – den kan stadig have betydning i dag.

> ***"Fornyelse begynder ikke først og fremmest med store planer eller nye strukturer. Den begynder i det små – i den lokale menighed, i bønnen og i menneskers omvendelse til Gud."***
>
> *Fergus Butler-Gallie*

Han mindede om, at nationen tidligere har set sig selv i et slags pagtforhold med Gud, inspireret af Bibelens fortællinger. Når et folk vender sig bort fra Gud, mister det også velsignelsen. Men når det vender tilbage, kan nyt liv vokse frem.

Derfor stillede han spørgsmålet: Er vi i dag kommet på afstand af Gud – og har vi brug for at finde tilbage igen?

Hans budskab var, at kristen tro ikke kun hører hjemme i det private liv. Den har også noget at sige til samfundet og til dem, der har ansvar for at lede landet. Men det begynder med omvendelse – ikke bare hos den enkelte, men også som folk.

Campanale pegede på bøn som en vigtig nøgle. Han mindede om, hvordan nationer før i historien er blevet kaldet til fælles bøn i krisetider. Måske er det også det, der er brug for i dag.

En undersøgelse: Hvad tænker briterne selv?

Et særligt indslag på konferencen var en ny opinionsundersøgelse, som arrangørerne havde bestilt hos analyseinstituttet Whitestone Insight. Instituttets leder, Andrew Hawkins, præsenterede selv resultaterne.

Undersøgelsen gav et tankevækkende indblik i, hvordan briterne ser på tro, moral og samfund i dag. Et klart flertal oplever, at noget er ved at gå i stykker. Over syv ud af ti mener enten, at landets institutioner er svækkede, eller at man ikke længere deler fælles værdier.

Samtidig siger omkring halvdelen, at Storbritannien engang var et kristent land – men ikke længere er det. Især blandt yngre generationer står kendskabet til landets kristne historie svagt.

Alligevel er der også tegn på håb. Seks ud af ti mener, at kristendommen stadig har noget positivt at bidrage med – både moralsk og i praksis. Og over halvdelen mener, at det vil være til skade for fremtidige generationer, hvis landet fortsætter med at fjerne sig fra sine kristne rødder.

Undersøgelsen viser også noget interessant om forholdet mellem tro og politik. Mange briter ønsker ikke, at kristendommen skal blive et politisk projekt. Tværtimod siger næsten fire ud af ti, at det vigtigste for dem er, at tro og politik holdes adskilt. Men samtidig er der en tydelig forventning om, at kristendommen kan bidrage med moralsk retning i samfundet.

Ifølge Andrew Hawkins peger tallene ikke på en egentlig vækkelse – i hvert fald ikke endnu. Men de viser, at billedet ikke er så mørkt, som man ofte får indtryk af. Blandt ældre står kristendommen stærkere, end mange havde frygtet. Og blandt yngre er der tegn på, at modstanden mod tro ikke er så markant som tidligere.

Samtidig tyder meget på, at mange mennesker er ved at vende sig bort fra tanken om, at alt er relativt. Der er en voksende fornemmelse af, at noget er rigtigt og noget er forkert – og en længsel efter faste værdier.

Derfor pegede Hawkins på, at vi måske ikke står midt i en vækkelse, men snarere i en tid, hvor jorden er ved at blive gjort klar. En tid, hvor der igen er åbenhed for evangeliet – måske større, end vi selv er klar over.

Den britiske psykiater og tænker Iain McGilchrist (til højre) talte om, at vores kultur i dag er i krise – ikke først og fremmest økonomisk eller politisk, men åndeligt. Privatfoto

Blandt ældre står kristendommen stærkere, end mange havde frygtet. Og blandt yngre er der tegn på, at modstanden mod tro ikke er så markant som tidligere.

Hamas-leders hustru mødte Jesus i en drøm

Juman fra Qatar blev opdraget til at hade både jøder og kristne. Nu elsker hun både Jesus og hans folk.

Juman Al Qawasmi har flere gange fortalt sit stærke vidnesbyrd, blandt andet til CBN News, om den drøm om Jesus, der ændrede hendes liv. Foto: Skærmprint CBN News

På YouTube kan man se et interview, hvor en yngre arabisk kvinde ved navn Juman Al Qawasmi fortæller en Jesus-troende jøde om sit dramatiske liv. Videoen indgår i en podcastserie af Mohamad Faridi om muslimer, der har forladt islam.

Det er ikke en hårdkogt feminist, der fortæller om sit liv som barn og ung i en kvindeundertrykkende kultur. Det er heller ikke en hadefuld person, men derimod en meget mild og fredfyldt kvinde, der fortæller sin historie om vejen til fred med Gud og sine tidligere ærkefjender.

"Jeg blev født i Qatar, men voksede op i Gaza. Min far er medlem af Hamas, og min mor var på universitetet i Alexandria i Egypten. De sluttede sig til Det Muslimske Broderskab, så jeg er vokset op i en meget streng muslimsk familie," fortæller Juman.

Strengt muslimsk hjem

Hvordan var din barndom?

"Som pige skulle jeg blive hjemme og gøre rent og lave mad. Jeg skulle ikke gå i moskeen. Men jeg fik ikke lov til at gøre noget andet eller dyrke sport ligesom mine brødre. Jeg begyndte også at gå med hijab-tørklæde, allerede da jeg var seks år gammel.

Vi lærte at hade jøder og kristne. Det gjaldt om at dræbe flest mulig jøder. Jeg gjorde alt det, islam ønskede, men jeg havde ikke fred. Jeg frygtede at komme i helvede. I koranskolen lærte vi, at hvis vi elsker jøder eller kristne, skal vi sendes til helvede sammen med dem."

Juman gik i skole, indtil hun som 16-årig blev gift med sin fætter i Gaza. Der kom hun til at bo gennem de næste 13 år.

Muslimsk pige i Qatar

Så da du var teenager, var der ingen venner, ingenting?

"Åh nej, for mig, som pige, var jeg nødt til at blive hjemme. Mine brødre havde alle de aktiviteter, hvor de skulle ud og lave sport og alt det der.

Som pige var jeg nødt til at blive hjemme. Jeg kunne ikke gøre noget. Men når min familie besøgte nogen, tog de mig med.

Det var ikke alle muslimer, der kunne lide min far, fordi han var så streng.

Så der er ikke meget socialt liv, jeg skulle bare passe børn og lave mad og alt det der.

"I koranskolen lærte vi, at hvis vi elsker jøder eller kristne, skal vi sendes til helvede sammen med dem."

Ung mor i Gaza

Hvordan var livet i Gaza?

"Åh, det var forfærdeligt. Nærmest hver gang Israel ville slutte fred med folket i Gaza, begyndte Hamas at sende raketter og angribe folk. Desværre ønsker de ikke fred."

Så du fik ikke meget skolegang?

"Nej, Jeg fik aldrig færdiggjort en uddannelse.

Du ved, som kvinde bliver man bare hjemme. Jeg laver ingenting. Jeg opdrager bare børnene, laver mad og gør rent. "

Gik du i moské eller noget?

"Nej. Jeg sidder bare hjemme hele tiden. Der er kvinder, der går ind i moskeen, men jeg havde jo fire børn.

Jeg havde ikke tid til at lave nogen aktiviteter, men min eksmand var medlem af Hamas og en af lederne, og han kunne altid godt lide at invitere Hamas-lederne med hjem, så jeg skulle sørge for dem.

Jeg har altid gjort alt, hvad islam krævede, men jeg har aldrig haft fred. Jeg har aldrig følt, at Allah var tilfreds med mig. Jeg var altid bange for Allah, for at han ville brænde mig i helvede."

Hamas' terror i Gaza

Juman fortæller, at Hamas overtog magten i Gaza i 2007, og at de også terroriserede deres eget folk, palæstinenserne. De ville sikre deres magt ved at sprede frygt.

"I 2014 var der krig mellem Hamas og Israel. Min mand blev ringet op af IDF (Israels forsvarsstyrker), de ville advare ham om, at vores nabohus ville blive bombet, fordi de havde våben opmagasineret. Men han sagde, at alle var i sikkerhed.

Og da de så bombede huset, var det meget voldsomt. Jeg græd hele natten, og jeg bad til Allah."

Hvordan hørte du om Messias Yeshua?

"Jeg havde aldrig hørt om Jesus eller Yeshua før. I islam siger man, at han er en profet, og hans navn er Isa. Jeg havde aldrig hørt om Jesus."

Drømmen om Jesus

"Jeg læste i koranen, men der er så meget ondt, og den prædiker had mod kvinder. Jeg prøvede i årevis at formilde Allah, og til sidst sagde jeg: 'Gud, hvis du eksisterer, vil jeg gerne lære dig af kende'."

Jumans mor var død i 2005, men i en drøm så hun sig selv sidde sammen med sin mor på en veranda, mens de beundrede en smuk måne. Pludselig så Juman Jesus' ansigt i månen, og han sagde til hende på arabisk: "Jeg er Herren Jesus. Du er min datter, du skal ikke være bange."

En udenlandsk kristen fortalte Juman, at hun skulle læse i Bibelen, men den var slet ikke tilgængelig i Gaza. Dog fandt hun en bibelapp og læste den på sin telefon. Hun læste blandt andet, at Jesus siger: "Elsk jeres fjender!"

"I islam siger man: "Dræb dem," påpeger Juman.

Smidt ud af sin mand og sendt hjem alene

Juman fortalte ikke åbent, at hun var blevet kristen. Men hun havde sagt til sine børn, at de ikke behøvede gå i moskeen. Og da folk så spurgte børnene, hvorfor de ikke gjorde det, havde de sagt sandheden. Derefter sagde Jumans mand, at hun forgiftede børnenes sind med sine ideer. Han lod sig derfor skille fra hende og sendte hende tilbage til familien i Qatar - uden børnene.

Hjemme hos sin far sagde Juman, at hun stadig var muslim, fordi hun ikke turde sige andet. Men hendes far låste hende inde på værelset i næsten to uger med en koran – og uden telefonen.

"Jeg læste i koranen og så, hvor mange fejl, der var, og jeg sagde det til min far. Han sagde, at vi bare skal adlyde uden at stille spørgsmål."

Fra Qatar flygtede Juman senere til Egypten, hvor hun opholdt sig i to år. I løbet af denne tid blev hun døbt i en kristen kirke. Senere fik hun et falsk pas og flyttede til Libanon i 2017, og herfra hjalp FN hende videre til Canada i 2022.

Familien

Juman siger, at Gud gav hende fred, uanset hvad der skete i hendes liv. Hun fortæller roligt, at hun har mistet to børn: Den ene døde i en svømmeulykke i 2019, og det andet barn døde i krig for Hamas.

Men Juman elsker Jesus og lægger det hele i Guds hånd:

"Hvis jeg skal vælge mellem at være sammen med børnene eller sammen med Jesus, så vælger jeg Jesus. Men jeg tror, at vi skal mødes igen. Jeg beder for min familie og min eksmand," siger hun.

Juman har fået kontakt med dele af sin familie i Gaza, og de fortæller hende, at store dele af befolkningen nu har gennemskuet Hamas. Folk ved nu, at Hamas skyder mod deres egne, fx når Israel vil give dem mad.

"Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!"

Synet på Israel

Juman oplevede efterhånden, at hendes eget syn på Israel ændrede sig. Hun fortæller om en onkel fra Gaza, der blev ramt af kræft og derefter flere gange fik god behandling på et israelsk hospital. Men alligevel accepterer onklen, at palæstinensere prøver at dræbe jøder i Israel. "Det er jo jihad," siger han.

I Canada har Juman fundet ud af, at også nogle kristne og kristne menigheder hader Israel. Der er også meget delte meninger blandt arabiske kristne. Men Juman selv er kommet til at elske Israel og jøderne. Jesus var jo selv jøde, siger hun og nævner sit yndlingsvers fra Bibelen:

"Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!" (2. Kor. 5,17).

"Jeg føler, at Gud elsker mig, som jeg er. Allah var altid vred. Jeg elsker Jesus. Jeg er forelsket i ham. Han er fantastisk," understreger Juman.

Bodil

Skærmprint fra video delt af Iamjoshuajohnson

"Vidnesbyrd", som ikke kan verificeres

I disse dage kan man på nettet se flere videoer, hvor personer ved hjælp af kunstig intelligens (AI) fortæller "mirakuløse" historier fra Iran. I videoerne med Juman Al Qawasmi, som nævnes på denne side, optræder hun selv i live-interviews. Det er derimod ikke tilfældet med de personer, der tilsyneladende fortæller deres livshistorie eller deler et kristent vidnesbyrd i AI-videoerne.

I en video, som er delt af Iamjoshuajohnson, fortæller "Mohsen Khameni", at han er en syv år yngre bror af den nu afdøde ayatollah Ali Khameni, men at de to altid havde lignet hinanden på en prik. Men Mohsen levede et stille liv, efter at Ali var blevet Irans leder og havde afvist al kontakt med ham. Da Mohsen var blevet kristen, skulle Jesus have sagt til ham, at han skulle besøge sin bror i Teheran og opfordre ham til at omvende sig, mens det var tid.

En tilsvarende historie fortælles af en kvinde, der giver sig ud for at være Ali Khameneis søster. Hun fortæller gribende beretninger om samvittighedskonflikter over regimets vold, kvindeundertrykkelse m.m. - og der er smukke beskrivelser af Jesus, som møder de undertrykte med nåde.

Hvis det, der beskrives er sandt, må videoerne være optaget fra et forholdsvis sikkert skjulested. Men fortællerne optræder ikke live, og der nævnes fx tidsangivelser, som virker usandsynlige. Derfor kan Udfordringen desværre ikke verificere disse og tilsvarende "mirakuløse" hændelser fra Iran.

Bodil

Menighed i Indien blev angrebet og præsten slået bevidstløs

Hindu-nationalister overfaldt kvinder og børn og slog præsten bevidstløs under en gudstjeneste i en husmenighed i Centralindien den 7. februar i år.

Khandwa Railway Station, Madhya Pradesh stat, Indien. Foto: Camaal, Creative Commons.

Det skriver Morning Star News fra New Delhi.

Den 42-årige pastor Ramesh Barela tog til Naval Singhs hus for at lede gudstjenesten i landsbyen Kotwara den 7. februar. Her samledes fire familier bestående af 16 medlemmer til gudstjenesten, der begyndte omkring klokken 21.

Men Singhs hus blev hurtigt omringet af mere end 100 mennesker, anført af hinduistiske ekstremistgrupper, fortalte præsten.

Overvågning og angreb

"På vej til Navals hus krydsede jeg en landsby, hvor et par tilhængere af de hinduistiske højreorienterede grupper fik øje på mig," fortalte pastor Barela til Morning Star News. "I disse dage har de udvidet deres netværk meget; de er blevet årvågne, og rygtet spredes hurtigt på grund af flere WhatsApp-grupper."

Gruppen omringede huset og brød for- og bagdørene op, selv om de var låst indefra. De brød ind i huset med tykke kæppe, gik direkte hen til pastor Barela og begyndte at slå ham, selvom de ikke kunne løfte deres pinde særlig højt, da taget var for lavt.

"Jeg fortalte dem gentagne gange, at fysisk vold ikke var en løsning på deres klager, og at vi måtte sidde ned og tale om, hvad end problemet var, men de fortsatte med at slå mig," fortalte han.

Vold mod menigheden

Pastor Barela fortalte videre, at angriberne havde prøvet at trække ham ud af huset, så de bedre kunne bruge træpindene, men menighedsmedlemmer holdt fast i ham. Gruppen tyede så til at slå ham med hænderne og sparke ham. Alle, der forsøgte at stoppe angrebet, blev selv overfaldet, inklusive kvinder og børn, sagde han.

"De trak i kvindernes sarier og bluser og krænkede dem dermed, og de sparkede de små børn," sagde pastor Barela.

Singhs egne to børnebørn pådrog sig indre kvæstelser i brystet, da gerningsmændene sparkede den ene og mishandlede den anden, sagde han. Gruppen havde også ødelagt hans stol, og de hærgede huset, "som om de ledte efter noget," sagde han.

"Jeg formoder, at de ledte efter bibler at konfiskere som bevis på [tvungen] konvertering, men de kunne ikke finde en eneste," sagde Pasto Barela, der bruger en bibel-app på sin telefon i stedet for at have et trykt eksemplar af Bibelen med sig.

Han mistede sin mobiltelefon, mens han blev overfaldet. En anden kristen begyndte at optage hændelsen på sin mobiltelefon, men de hinduistiske ekstremister slukkede lyset i huset.

Mens de slog Barela, mistede han bevidstheden.

"De ramte mig fra alle sider, og nogle af dem angreb mig konstant bagfra. Jeg kunne ikke se dem, og pludselig mistede jeg bevidstheden," sagde han.

En kristen ringede til politiet, som ankom og bragte pastor Barela og Singh til det offentlige hospital i Khandwa, hvor lægerne indlagde dem begge efter at have undersøgt omfanget af deres skader.

"Da jeg kom til bevidsthed igen, så jeg, at jeg var på hospitalet," sagde Barela, som blev der i fire dage. Efter at være blevet udskrevet, tog han til et privathospital, hvor lægerne indlagde ham til behandling i yderligere to dage.

Politiets passivitet

Den 8. februar registrerede Piplod-politiet to separate sager, én på baggrund af Singhs klage mod tre identificerede overfaldsmænd, og den anden fra et medlem af overfaldsgruppen, Vijay Kumar Rathore, mod tre kristne, herunder pastor Barela.

Singhs klage navngav tre mænd, som blev anklaget for "at synge, recitere eller ytre obskøne sange/ord på et offentligt sted", "frivilligt at forårsage skade", "kriminel intimidering med alvorlig skade", "fælles ansvar for handlinger udført af flere personer i fremme af en fælles hensigt" og i henhold til loven om planlagte kaster og stammer (forebyggelse af grusomheder) fra 1989 for "at forhindre, obstruere eller ydmyge et medlem af SC/ST (særligt udsatte grupper) i at komme ind på offentlige steder" .

Singh nævnte i sin klage, at menigheden sad og bad til Kristus i hans hus, da gruppen, anført af de tre mænd, der er nævnt i klagen, brød dørene op og begyndte at angribe dem. Singh fik en skade på sin højre fod og indre skader på ryggen.

Han nævnte også, at hans datter og svigerdøtre blev mishandlet. De tre gerningsmænd brugte nedsættende ord om hans kaste og brugte krænkende sprog, da de overfaldt alle tilstedeværende og truede med at dræbe dem, hvis de "konverterede nogen," udtalte Singh.

Pastor Sunil Arya, der er en ven af Singh, fortalte Morning Star News, at Singh kunne identificere flere af angriberne.

"Naval gav deres navne til politiet, men politiet nævnte kun disse tre i klagen og lod de andre blive talt med som en 'gruppe' – som hverken har et ansigt eller et navn," sagde pastor Arya.

Anklager mod tre ofre

Angriberen Rathore fik registreret en anden anklage mod tre af ofrene for angrebet, nemlig Singh, Dashrath Vishwakarma og Pastor Barela.

Rathore påstod, at de kristne forsøgte at konvertere hinduer til kristendommen – hvilket ikke er ulovligt i Indien – og at de forsøgte at tvinge ham til at konvertere og tæve ham, da han nægtede at omvende sig.

De tre kristne blev derefter anklaget for "forsætligt at forårsage skade", "kriminel intimidering med alvorlig skade" og "ulovlig religiøs omvendelse" i henhold til Madhya Pradesh Freedom of Religion Act fra 2021.

En advokat, der repræsenterer Singh, Vishwakarma og pastor Barela, ansøgte om forudgående kaution i distriktsdomstolen, hvilket blev afvist den 13. februar.

Selvom der ikke er foretaget anholdelser på nogen af siderne, sagde pastor Arya, at "anklagerne mod de kristne er mere alvorlige, og derfor skal de kristne have stillet kaution hurtigst muligt."

Pastor Barela, som ikke er vendt hjem siden angrebet, afventer forudgående kaution fra højesteret i Jabalpur. Han har fire døtre og passer også sin afdøde brors datter. Tre af de fem døtre er gift, mens to stadig går i folkeskolen.

"Bed venligst for mig," sagde pastor Barela. "Med disse falske anklager mod mig betaler min familie en høj pris. Min kone mangler ressourcer til at forsørge familien, og jeg er også hjælpeløs."

Hinduekstremister angriber kristne under Modi

Siden premierminister Narendra Modi fra det hindunationalistiske parti Bharatiya Janata overtog magten i 2014, har regeringens fjendtlige holdning overfor ikke-hinduer opmuntret hinduister i flere dele af landet til at angribe kristne, siger fortalere for religiøse rettigheder.

Indien rangerede som nummer 12 på den kristne støtteorganisation Open Doors' 2026 World Watch List (Verdensranglisten) over de lande, hvor det er sværest at være kristen. Det er en stigning fra nummer 31 på Verdensranglisten i 2013, dvs. før den nuværende premierminister Modi kom til magten.

Bodil

I februar udfordrede pastor Josh Howerton sin megakirkes samboende par til at gifte sig. Hele 52 par fulgte opfordringen. Foto: John Howerton/Facebook

Massebryllup i Dallas efter præsten opfordrede samboende til at gifte sig

Megakirken Lakepointe Church i Dallas har holdt massebryllup for 52 par, efter at præsten i februar havde opfordret de ugifte og samlevende par til at "tage ring på".

Seniorpastor Josh Howerton holdt en frimodig prædiken, der fik 52 par til at gifte sig. Foto: Lakepointe Church

Seniorpastor Josh Howerton havde holdt en alvorlig prædiken om ægteskab i megakirken i slutningen af februar. Han talte om "Tre ting, der vil dræbe dit ægteskab". I slutningen af prædikenen inviterede han alle menighedens samboende par til at deltage i ægteskabsrådgivning og parterapi forud for en stor fælles bryllupsceremoni for alle kirkens menigheder i Dallasområdet, skriver Premier Christian News.

I sin prædiken sagde Howerton:

"Hvis du bor sammen med en person, der ikke er din ægtefælle, hvis du sover med en person, der ikke er din ægtefælle, eller hvis du faktisk allerede har stiftet familie og fået børn med en person, der ikke er din ægtefælle, og du lige nu kommer under Helligåndens kærlige overbevisning om, at du skal ære Gud og bøje knæ for Jesus: Så sæt en ring på og indgå en pagt med den person, som du allerede opfører dig, som om du har indgået en pagt med."

Howerton havde også sagt, at et hold præster og andre fra kirken var parate til at støtte og "holde en stor fest" for brudeparrene. Han var overbevist om, at hele "kirkefamilien" ville bakke op om dem: "Disse mennesker vil ikke dømme dig, de vil derimod heppe på dig, når du træder frem i lydighed mod Jesus Kristus," understregede han.

Herefter blev der uddelt et telefonnummer, som parrene kunne sms'e med, så de kunne tilmelde sig til bryllupsforberedelserne.

Massebryllup to uger efter prædiken

To uger senere fortalte Josh Howerton, at 52 par var blevet overbevist i deres samvittighed efter prædikenen og derfor deltog i massebrylluppet. Han udtrykte sin glæde over de "52 par, 52 familier, 52 slægter og arv og stamtræer, der var blevet ændret for altid".

Præsten skrev også i et Facebook-opslag, at mere end 1.000 mennesker var mødt op til gudstjenesten om søndagen "for at heppe på de nye ægtepar".

"Vi vil aldrig se ned på nogen, derimod vil vi give dem et skulderklap," understregede præsten. "Vi ringede til folk, der indså, at de levede uden for Guds plan, og de sagde: 'Ja, vi vil omvende os og ære Gud med vores liv! Så de valgte at træde frem og få ring på, de ville giftes og ære Gud.'"

En af de nygifte, James Moore, skrev i en kommentar efter massebrylluppet:

"Min forlovede og jeg endte med at blive gift efter at have lyttet. Vi blev ved med at udsætte det og finde på undskyldninger, men dette budskab tændte virkelig en ild i os, så vi endelig fik det gjort. Vi er meget taknemmelige for den konkrete udmelding."

Bodil

Efter syv år som forstander giver Leif Petterson stafetten videre

Leif Petterson troede han skulle arbejde som præst i en kirke hele sit liv, men til sommer er det blevet til 21 år på Mariager Højskole, der er Mosaiks højskole i Mariager. Vi ser tilbage på et liv i tjeneste sammen med Leif Petterson, der stopper som forstander til sommer.

Af Eilis Jokszies

Leifs hjerte har altid banket for at undervise, træne og formidle Guds ord til eleverne på Mariager Højskole, og de sidste syv år som forstander. "Selv om jeg er meget taknemmelig for min tid som forstander, så føler jeg også det bliver godt for højskolen, at jeg giver stafetten videre til Gideon Jakobsen. Der er brug for en anden type leder, end jeg er, og jeg er sikker på, at Gideon vil føre skolen ind i en ny tid, hvor vi vil se spændende ting ske."

"Det har været et meget stort privilegium at sætte et aftryk på de elever, Gud har betroet os, og jeg nyder dag efter dag at sætte et lille eller stort aftryk," siger Leif Petterson, der har arbejdet på Mariager Højskole i 21 år. Foto: Mariager Højskole

"Da jeg var helt ung, troede jeg, at hvis jeg skulle tjene Jesus, så kunne jeg kun være præst i en kirke. Heldigvis kan man udleve et præstekald på mange måder, f.eks. på en højskole eller i en sekulær virksomhed. Jeg havde ikke forestillet mig, at jeg skulle være her i 21 år, og at jeg skulle møde så mange fantastiske elever – Gud har virkelig været trofast," fortæller Leif.

At han en dag skulle blive forstander, havde Leif ikke forventet.

"Jeg søgte forstanderjobbet, da det blev ledigt, fordi jeg følte et stort ansvar for skolen, så det var lige så meget en ansvarlighed og kald, som en lyst, som fik mig til at søge jobbet. Det var min store kærlighed til skolen, der drev mig og lysten til at se mennesker blomstre og lykkes."

Leif har været glad for rollen som forstander og fortryder ikke, at han sagde ja til opgaven.

"Det har været et meget stort privilegium at sætte et aftryk på de elever, Gud har betroet os, og jeg nyder dag efter dag at sætte et lille eller stort aftryk. Det er enormt meningsfyldt, fordi vi har fokus på bibelundervisning, discipelskab og tjeneste.

Hvad er det, der kan bygge op, som holder eleverne i troen på den lange bane og holder dem fast til Jesus? Hvad er det for en undervisning og træning, vi kan give dem, som holder hele livet, hvad enten de skal være præster, sygeplejersker, lærere osv.? Det optager mig meget."

Lysten til at lære nyt gælder ikke kun eleverne, men også Leifs eget liv. Inden han blev forstander, var han startet på en ph.d.-uddannelse i pentekostal teologi.

"Det tog otte år, da jeg, for det meste, har studeret i min fritid, men jeg blev færdig her før jul. Processen har været som en slags åndelig disciplin og gjort, at jeg er kommet dybere ned i min egen tro indenfor den pentkostale teologi, og det har givet mig endnu mere lyst til at bruge det, jeg har studeret til gavn for andre. Jeg har endnu mere lyst til at undervise i Bibelen og træne til tjeneste. Det har været et privilegie at få lov til at studere, og derfor føler jeg også et ansvar og kald til at formidle ting videre, der kan gavne Guds rige," fortæller Leif.

Mødte Gud i barndommen

Leif voksede op i Tune og i Næstved, hvor forældrene var en del af pinsekirken, så helt fra lille kom både han og hans søskende med i kirke.

"Jeg havde en voksende erkendelse af min tro på Gud gennem min opvækst med kirke, søndagsskole, børnelejr osv.," fortæller Leif.

"Det blev efterhånden en bevidst tro, og det var en skelsættende oplevelse for mig at blive fyldt med Helligånden. Jeg var omkring 10 år, da det skete, og da blev troen på Gud, Jesus og Helligånden personlig for mig," fortæller Leif. "Det formede mig på den måde, at jeg tog min tro mere seriøst og fortalte mine skolekammerater, jeg var kristen."

Kaldet til tjeneste

Leif blev døbt som 12-årig og var aktiv i kirken. Han begyndte at spille klaver og blev bedt om at spille til børnekor og efterhånden også til lovsang og gospelkor.

"Jeg tror, at musikken og lovsangen og gospelkor var indgangsdøren for mig til kirkelivet. Vi var en god kerne af unge i kirken og havde et godt børne- teenage- og ungdomsarbejde. I teenageårene oplevede jeg også et voksende kald. Jeg gik på Mariager Efterskole i to år og gik derefter på efterskolen Alterna, hvor vi var i Sydamerika i 11 uger. Mens vi var der, oplevede jeg at få et kald til at være forkynder og at prædike og undervise. Det har præget mig gennem hele livet."

I dag samarbejder højskolen med Mosaik om en leder- og præsteaspirantordning, men på det tidspunkt var det ikke normalt at tage en teologisk uddannelse for at blive frikirkepræst.

"Min religionslærer på HF ville, at jeg skulle læse teologi på universitetet, men den tanke var helt fremmed for mig. Jeg ville dog gerne på bibelskole, og det endte min hustru og jeg med at gøre, da vi blev gift. Vi tog på Mariager Højskole, på det der hed "Team Action", hvor vi var et halvt år på højskole og et halvt år i Tanzania. I den periode, pakkede jeg mit kald ud som underviser og sideløbende med musikken, havde jeg mere og mere lyst til at undervise i Bibelen."

Leifs interesse for musik førte til, at han startede på musikkonservatoriet. Men efter et år, blev han tilbudt at være ungdomspræst i Pinsekirken i Aalborg (nu Aalborg Citykirke).

"Dengang følte jeg, at jeg måtte vælge. Så jeg droppede musikkonservatoriet og blev fuldtidsansat i kirken. Sådan er jeg ikke sikker på, at jeg havde gjort i dag, hvor jeg ved, at man sagtens både kan tage en uddannelse og tjene Gud samtidig."

Fra kirke til højskole

Efter fire år som ungdomspræst, blev Leif lærer på Frydensberg Efterskole. Han holdt af efterskolemiljøet med fællesskab og den daglige medvandring med eleverne. Men efter tre år på Frydensberg ønskede han at fordybe sig mere i Guds ord og tog en bachelor i teologi via Harvest Bible College fra Australien, der på det tidspunkt samarbejdede med Mariager Højskole. Herefter blev han ansat som lærer på højskolen og tog sidenhen en master i teologi og en diplom i ledelse.

Jord under neglene

Efter syv år som lærer, var det tid til forandring.

"Jeg syntes, at jeg trængte til at "få jord under neglene", siger Leif med et smil.

"Nu havde jeg undervist om at tjene i kirken i en del år. Derfor ville jeg gerne ud og opleve det i hverdagen. Så min kone, vores to børn og jeg tog til Kolding, hvor jeg blev præst i Kolding Kirkecenter i fire år. Det var nogle virkelig skønne år, og jeg vil kalde det et missionalt eventyr. Samtidig med at jeg forkyndte og lavede alt det, der ligger i at være præst, lavede jeg en drengeklub sammen med min søn. Den hed "Farlig klub for drenge", og det var stort set kun kirkefremmede børn og deres fædre, som kom der."

Klubben kom til at sætte spor i Leifs liv, hvor han i de tre år klubben eksisterede fik et tæt venskab med forældre og børn, som ellers ikke kom i kirke.

"Jeg følte, at jeg havde to kirker i Kolding: Pinsekirken og "Farlig klub for drenge". De kaldte mig også præsten og brugte mig, når de oplevede svære ting i deres liv. Det blev til nogle stærke venskaber, og nogle af dem har jeg stadig kontakt med i dag 15 år senere. Som en af mine venner skrev til mig på Facebook for nylig: "Det var [bip] en god tid!"

Fra Kolding til Mariager

I 2012 vendte familien tilbage fra Kolding til Mariager igen, og Leif var tilbage i lærerjobbet på Mariager Højskole. Nu var det med en frisk og positiv erfaring som kirkeleder.

"Det beriger mig så meget at beskæftige mig med teologi og se undervisningen forme mennesker, hvad enten det er i kirken eller på højskolen," siger han. "Gud har gjort så meget gennem årene på Mariager Højskole og gør stadig store ting."

Den stille vækkelse

På det seneste er Leif blevet

Hvad er det, der kan bygge op, som holder eleverne i troen på den lange bane og holder dem fast til Jesus? Hvad er det for en undervisning og træning, vi kan give dem, som holder hele livet, hvad enten de skal være præster, sygeplejersker, lærere osv.? Det optager mig meget," siger Leif Petterson. Foto: Mariager Højskole

> *"Jeg kan mærke, at det er en tendens, vi skal være opmærksomme på. Der sker noget med unge, der kommer til tro. Det er vores ansvar at have samtaler med dem, undervise og disciple dem."*

overrasket over "The silent revival" (den stille vækkelse), som man også ser andre steder.

"Ved skoleårets opstart i august 2025, overraskede det mig, at halvdelen af vores elevhold bestod af unge mænd. Tendensen de tidligere år har været, at en tredjedel var unge mænd og resten kvinder. Men nu var der næsten dobbelt så mange unge mænd, og flere af dem var kommet til tro indenfor de sidste par år."

"Jeg kan mærke, at det er en tendens, vi skal være opmærksomme på. Der sker noget med unge, der kommer til tro. Det er vores ansvar at have samtaler med dem, undervise og disciple dem.

Det er i det hele taget et stort privilegium at træne vores unge, nogle af dem har et højt teologisk niveau og vil være ledere, og andre er tvivlende, spørgende og alting er bare nyt. Det er sjovt på en bibelskole, at vi også har nogle, der er så nye og friske i troen. Det er en stor ære."

Gud har været trofast

For Leif er status som 54-årig, at Gud har været trofast.

"Det er helt sikkert overskriften for mit og min kones liv," siger Leif. "Gud har været trofast i vores tjeneste og ægteskab. Vi har været gift i 35 år. Det er en stor gave.

Min kone og jeg har et stærkt forhold til hinanden, og vi kan se Guds trofasthed med vores to børn og svigerbørn, som er en velsignelse for os. Jeg må bare sige, at mit personlige vidnesbyrd er, at det er Guds trofasthed, der har båret."

"Når jeg ser tilbage, synes jeg bare, at overskriften er, at når vi vil tjene Jesus og gå ind ad de døre, han åbner, vil vi se, at han vil bruge os, uanset hvor vi er, når vi bare vil stille os til rådighed for ham," slutter Leif.

Fri Fagskole

Nyhed i 2026 Danmarks første kristne Fri Fagskole ved Løgumkloster Efterskole. Et praktisk og meningsfuldt alternativ til den klassiske efterskole.

Hvad er Fri Fagskole?

- En kostskoleform, der ligner efterskolen.
- For elever, der har afsluttet 9. eller 10. klasse.
- En skoleform, hvor du lærer med hænder og krop i stedet for kun med hovedet.
- Mulighed for flere ugers praktik.
- Faguddannede undervisere.
- Undervisning, der retter sig mod praktiske uddannelser og erhverv.

VIDSTE DU
Du kan både vælge at gå på Fri Fagskole på 10. og 11. årgang.

VIDSTE DU
Et år på Fri Fagskole kan erstatte Grundforløb 1 på en erhvervsuddannelse. Man kan også fortsætte på gymnasiet efter Fri Fagskole.

HÅNDVÆRK
Vil du udrette noget med hænderne og prøve kræfter med nogle af de helt klassiske håndværksfag?

CARE
Vil du gerne arbejde med mennesker, fx i en børnehave, på et plejehjem eller i sundhedssystemet?

DESIGN & MAKER
Vil du gerne designe og skabe noget unikt? Det kan være inden for tekstil og beklædning, brugskunst og grafisk design.

GASTRO & EVENT
Vil du gerne stå i et køkken, eller vil du hellere ud blandt gæsterne?

Du kan ansøge om optagelse på Løgumkloster Efterskole her

løgumkloster efterskole og fri fagskole

På billedet herover jubler de to arkjægere Peter Jan van de Velde og Roman Piwowarczyr over at have set og rørt ved det, de tror er Noahs Ark. På billedet til højre ses de indeni den grotte, som kaldes location B. – Copyright: Roman Piwowarczyr.

Roman og Peter nåede endelig op til 'Noahs Ark'

Hvad der endnu ikke er lykkedes for den danske ark-gruppe, lykkedes omsider for den polske præst Roman Piwowarczyr og hans hollanske medrejsende Peter Jan van de Velde. De var inde i en af de underjordiske grotter på Mt Ararat, hvor der er ældgamle træplanker m.m.

Fundene sættes i forbindelse med Bibelens beretning om Noahs Arks stranding på netop Ararats bjerge. Her er et interview med Roman.

Af journalist og arkjæger Henri Nissen

I slutningen af februar lykkedes det omsider en af mine ark-venner, den polske præst Roman Piwowarczyr, at komme op til en underjordisk hule på Mt Ararat, hvor der ifølge flere førstehånds-vidner findes rester af selveste Noahs Ark.

Den danske gruppe, som pt består af 5 arkjægere, var inviteret med på turen. Men dels kom invitationen kun få dage før opstigningen på bjerget, og dels skulle vi betale en formue til den guide, Ahmet Eryugrul, som fandt ark-fundet i 2008, og som er den eneste, der kan lede op til fundet.

Men fader Roman har åbenbart bedre økonomiske muligheder og sprang til. Jeg spurgte bagefter Roman, hvad han havde set.

En grotte med ældgamle tilhuggede bjælker

– Vi blev transporteret op til basen i 3.200 meters højde, hvor vi overnattede. Vejret var godt, så det var ikke så svært, som det tidligere har været. Tidligt næste morgen klatrede vi op til 4.200 meters højde, hvor vi blev ledt hen til en grotte, fortæller Roman.

– Vi klatrede ned i den "hule", der var under jorden, og der så vi nogle store bjælker, som var meget gamle. Man kunne se, at de var tilrettet i gammel tid uden hjælp af moderne værktøj.

Bjælkerne stak ud af isen og så ud til at være flere meter lange og 20-30 cm tykke. Hulen kaldes for location B. Den var ikke så stor, som location A og C ser ud til på fotos. Vi fik ikke mulighed for at se de andre grotter på denne tur. Men en polsk bekendt af mig tog med på en ny ekspedition i marts, hvor målet var at komme op til disse huler. Men sidst jeg hørte fra ham, var der så dårligt vejr, at de ikke kunne komme op på bjerget, fortæller Roman Piwowarczyr.

Han har delt en videooptagelse med os, hvorfra billederne stammer.

Blev bekræftet

– Nu, da du endelig har set et af stederne med egne øjne, har det så bekræftet eller afkræftet for dig, at der er tale om Nohas Ark?

– Det har bekræftet mig i overbevisningen. Nu har jeg endelig set stedet og rørt ved "arken". Jeg har tidligere set fotos og video, men nu var jeg der selv!

Der er tale om et ægte fund, og det virker sandsynligt, at arken er strandet højere oppe på Mt Ararat efter Syndflods-oversvømmelsen, og at den er blevet brudt i stykker under presset af gletschere, og at resterne derfor befinder sig spredt over flere lokationer på bjerget, forklarer Roman.

– Hvor højt ligger den lokation B, som du og hollænderen fik mulighed for at se?

– Den ligger i 4.200 meters højde på Mt Ararat.

– Har din oplevelse skabt større interesse for de mulige fund af Noahs Ark i Polen?

– Ja, der er stor nysgerrighed og interesse på grund af ekspeditionerne og en bog, jeg skrev, fortæller Roman, som har deltaget i interviews og planlagde at deltage i flere konferencer om ark-fundet i februar og marts.

Øjenvidner

– Du har ligesom os i den danske gruppe været på jagt efter arken i flere år. Hvad er dit næste skridt, Roman?

– Jeg vil samle nogle af de andre øjenvidner og så vil vi tage til Vatikanet og fortælle Paven om det, vi har set, fortæller den katolske præst, som håber, at hans kirke vil bakke op om udforskningen af det store fund.

"Hvis den næsten 5.000 år gamle Noahs Ark virkelig er fundet, så er det faktisk verdens største fund... "

Han ønsker også, at de tyrkiske myndigheder aktivt går ind i udforskningen sammen med andre udenlandske forskere.

Planer om museum

Ahmet Ertugrul, som opdagede grotterne på Mt Ararat, har allerede bygget et hotel nedenfor bjerget for de penge, han har tjent på at vise arkjægere op på bjerget.

Nu er hans næste plan at oprette et Noahs Ark-museum, hvortil han vil bringe de ting, der er fundet på bjerget. Udover træbjælker drejer det sig bl.a. om krukker og gammelt værktøj.

– Hvad tænker du om Armet Ertugruls planer, Roman?

– Jeg synes ikke, det er en god ide at fjerne tingene fra grotterne, hvor de er fundet. Tværtimod må de tyrkiske myndigheder beskytte fundstederne på bjerget, så de kan udforskes på stedet, svarer fader Roman.

Ahmet Ertugrul har også skrevet til den danske gruppe om at støtte hans planer om et museum. Han skal bruge en halv million Euro.

Idéen er at gøre det muligt for travle og ældre turister, som ikke kan klatre op på bjerget, at se de forskellige bjælker, krukker, redskaber med mere på et Noahs Ark Museum på busrejser i Øst-Tyrkiet.

En af de danske arkjægere, Lars Trier Madsen, havnede midt i snestormen i 4000 meters højde i 2023 og var i livsfare.

Glæder os

For os i den danske gruppe er det glædeligt, at der trods alt sker noget. Vi har tillid til Roman Piwowarczyrs vidnesbyrd. Udover at være præst i Polen har han også studeret filosofi og har en doktorgrad fra Sorbonne Universitetet i Paris.

Allerede i 2019 var jeg til en konference i Polen. Senere mødte jeg Roman ved en konference i Tyrkiet. Her inviterede han mig til Polen for at medvirke i en konference for journalister om Noahs Ark-fundet.

Roman forsøgte også at få udgivet min bog "Noahs Ark. Historien og Det Store Fund." om Noahs Ark på polsk for at skabe interesse. Men han valgte dog (desværre for mig) at udgive sin egen bog, *Arka Noego Odnaleziona* (Noahs Ark fundet) hvilket har været med til at give ham økonomisk opbakning til at fortsætte jagten på arken trods de store udgifter.

En dansk gruppe på 5-7 medlemmer har gennem de sidste 10 år forsøgt at komme op til dette fund. Den kurdiske guide Ahmet Ertugrul var manden, som fandt fundet, og da han fortsat er den eneste, som kan lede til fundet, har vi gennem årene betalt over 350.000 kr. til rejser og ekspeditioner. Men desværre er disse ekspeditioner igen og igen blevet aflyst eller mislykkedes. Og samarbejdet med den kurdiske guide har ind i mellem været kompliceret og frustrerende.

Verdens største fund, men endnu ikke udforsket

Hvis den næsten 5.000 år gamle Noahs Ark virkelig er fundet, så er det faktisk verdens største fund...

Men udforskningen har siden opdagelsen i 2008 stået næsten stille, bl.a. fordi førnævnte guide betragter fundet som sin personlige ejendom, og åbenbart får lov til det af de tyrkiske myndigheder, som det ikke har været muligt at involvere i udforskningen.

I 2018 lykkedes det endelig for den danske gruppe at få en aftale med den kurdiske guide om en ekspedition op til fundstedet i 2019. Men så kom coronaen.

I august-september 2021 lykkedes det dog en del af teamet at komme helt op til et af fundstederne i ca. 4.800 meters højde på Mt Ararat. Selv måtte jeg desværre opgive på vej op på grund af fysiske smerter og udmattelse. Men andre teammedlemmer, som var i bedre kondition og ikke havde hofte-problemer, nåede helt op til fundstedet.

Imidlertid var grotten umulig at komme ind i på grund af de store

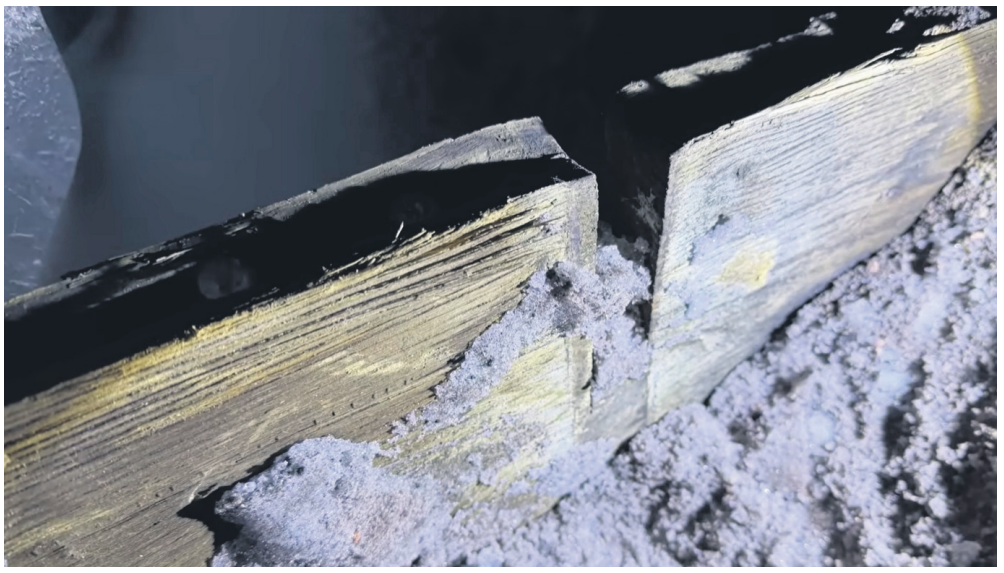

Træbjælken, som ses herover, er tydeligvis forarbejdet. Men der er ikke brugt søm eller skruer. Teknikken svarer til, hvordan man for århundreder siden byggede "bullader" med falsede stolper, hvorimellem der var lagt "bulfjæle" (korte, brede planker). Bulfjælene havde ligesom her 'sudryg' foroven og en fordybning forneden, så de kunne sættes tæt.– Foto: Roman Piwowarczyr.

Et stykke forarbejdet træ stikker ud af isen. Måske er det forarbejdet af Noah selv.

Mørkt ældgammelt træ, som ikke hører hjemme i 4.200 meters højde på Mt Ararat - med mindre det altså stammer fra arken. For der har ikke ligget bygninger så højt i det kolde klima.

vandmasser fra bjergets iskalot i 5.137 meters højde, som var smeltet under den ekstra varme sommer, og herefter var frosset til metertyk is.

Ekspedition i 2023

Vi fik arrangeret en ny ekspedition i 2023, hvor der også deltog polakker – bl.a. Roman – og en gruppe kinesere fra Hong Kong. I gruppen var bl.a. *Andrew Yuen,* grundlæggeren af Nohas Ark Ministries International (NAMI) og TV-stjernen *Fiona Leung*, som begge var med i den første gruppe, der i 2008 nåede op til fundet, og som blev verdensberømte på at offentliggøre fundet i 2010.

Mens den dansk-polsk-kinesiske gruppe var på vej op ad bjerget i 2023, lagde en stor sort sky sig over bjerget top. Og pludselig blev gruppen overrasket af en voldsom snestorm. Gruppen var på dette tidspunkt delt i en hurtig gruppe og en langsommere gruppe. Midt mellem disse to grupper befandt *Lars Trier Madsen* fra den danske gruppe sig *alene*. Han var på vej til at hale ind på den hurtige gruppe, da snestormen gjorde det umuligt at orientere sig. En indre fornemmelse fik ham til i stedet at vende om og gå nedad, og det reddede formentlig hans liv.

I den hurtige gruppe befandt danske Steffen Olsen og Frederik Bramming sig. De tog en anden rute tilbage. Begge grupper nåede ned i live, men bl.a. den kinesiske leder Andrew blev så afkølet og konfus, at han ikke ved egen hjælp kunne finde vej ned til basen i 3.200 meters højde. De andre kinesere pakkede ham ind og ledte ham ned.

Denne ekspedition mislykkedes altså også.

Ahmet inviterede os til at komme med på en ny ekspedition, når han havde samlet andre. Men det skete kun med få dages varsel, så det var umuligt at deltage – og skaffe de store beløb, han krævede.

Men fader Roman og en hollandsk arkjæger, Peter Jan van de Velde, greb chancen. Og denne gang havde de vejret med sig. De nåede virkelig helt op til den hule, som kaldes Location B.

Man skulle nok have været der...

Muhammeds bror sad tre år i det berygtede Sednaya-fængsel i Syrien, inden han blev henrettet. Hans far er sporløst forsvundet. I dag hjælper Muhammed andre med traumer.
Foto: Mikkel Hørlyck

En syrisk familie venter forgæves

Muhammeds far blev arresteret på vej til arbejde. Hvor er han nu, 11 år senere? Ingen ved det, og familien lever med tabet og med uvisheden. For forfølgelse og overgreb trækker lange skygger i Syrien.

Af Helena Beck Dalgaard

Sednaya-fængslet – et sted, hvor tusindvis af politiske fanger blev indespærret og udsat for grusom tortur under Assads regime i Syrien. Et sted, som verden kom til at kende som 'det menneskelige slagtehus'.

Men da Mellemøstens længstvarende diktatur faldt den 8. december 2024 skete noget utænkeligt. Portene til Sednaya-fængslet slog op. Assads regime var kollapset, diktatoren flygtede til Rusland og en ny regering tog over.

Familier strømmede til Sednaya med billeder af deres længe savnede sønner, brødre og fædre. Blandt dem var en ung mand ved navn Muhammed og hans mor.

Hvor er min far nu?

De sad på kantstenen uden for fængslet og ventede på, at to genkendelige ansigter trådte ud ad fængslets porte – ansigterne tilhørte Muhammeds far og bror.

Fangerne passerede forbi én efter én. Håbet levede stærkt i deres hjerter. De stoppede nogle af fangerne, der passerede forbi, og spurgte: 'Har I set disse to mænd?'.

Men de frigivne fanger var i deres sind stadig fanget bag fængslets mure. Alt for svækkede til at genkende sig selv – så hvordan skulle de kunne genkende en anden mand?

For mange undslap aldrig, hvad der syntes som evig smerte i Sednaya-fængslet. De to længe ventede ansigter – Muhammeds far og bror – var blandt dem, der aldrig blev set igen.

Ingen ved, hvad der skete med Muhammeds far. Men i fængselsarkiverne blev hans brors navn fundet. Broderen var registreret som død – henrettet efter tre år i det brutale og berygtede fængsel. Hans jordiske rester er aldrig blevet fundet.

Hjælper andre med traumer

Traumer kommer i mange former. For Muhammed tog det blandt andet form i tab og uvished.

I dag har han dedikeret meget af sit liv til at hjælpe andre, der lider under krigens traumer. Det gør han sammen med Mission East og deres partner LAMSA, hvor han arbejder som frivillig.

Især en af de skæbner, han har mødt, har brændt sig fast – en far og en søn, hvis historie han fortæller.

Der var kampe i gaderne og byen blev bombet ovenfra. Man kan forestille sig, at den 5-årige søn kravlede op på skødet af sin far for at finde tryghed, mens himlen rasede over dem. Der var intet sikkert, undtagen kærligheden mellem en søn og en far.

Huset blev bombet og brast omkring dem. Fra den dag af skulle den 5-årige søn vokse sig stor med kun et ben. Faren mistede begge sine ben og sin arm og skulle se sin dreng blive til en mand fra sin kørestol. Et traume for begge, der ikke kun har sat sig i sindet, men foreviges i hans krop.

Men deres sår fortæller ikke kun om, hvad de har mistet, men er også en fortælling om, at de har overlevet, og hvem de er blevet.

Et barn født ind i friheden

Det er nu 11 år siden, at Muhammeds far blev arresteret på vej til arbejde. Den dag i dag er der ikke set så meget som skyggen af ham.

Muhammed og hans familie har ikke kunnet få sig selv til at erklære deres far for død i de offentlige registre. De har holdt fast i håbet om, at han en dag ville dukke op på de støvede veje, gående som en fri mand igen. Men nu, efter et år er gået, ved familien, at håbet er en fjern drøm.

Men mens det håb svinder, så vokser et andet. På befrielsesdagen, hvor det syriske regime væltede, kom Muhammeds søn til verden. Den første i en generation, som er født ind i friheden.

For den nybagte far er det et tegn på en lys fremtid for Syrien.

Fakta om Mission East

Mission East er en kristent baseret nødhjælps- og udviklingsorganisation, der arbejder i kriseramte lande i det tidligere Sovjetunionen, Mellemøsten, Asien og Afrika.

Mission East yder både akut nødhjælp under katastrofer og langsigtet udviklingshjælp til kriseramte lokalsamfund.

Mission East er en af de få danske NGO'er med tilladelse til at operere i de regeringskontrollerede områder i Syrien.

Missions Easts støtte omfatter blandt andet:

1. Beskyttelse og traumestøtte til børn samt mødre
2. Hjælp til selvhjælp, herunder udlevering af landbrugsredskaber til udsatte familier
3. Mindre forretningsinitiativer, der styrker lokale indkomster

På opdagelse i evangeliet med mikroskop og kikkert

Anmeldt af Ove Klausen

Det kristne evangelium er mere, end at Jesus døde for vore synders skyld. Det er blot et element af evangeliet. Evangeliet er ikke bare at blive frelst fra synd, men at Gud genetablerer det tætte fællesskab med os og genopretter alt, hvad syndefaldet har spoleret. Det er hovedbudskabet i Morten Hørning Jensens udlægning af, hvad Markus mener, evangeliet om Jesus betyder.

Vejen til Paradis

Det forklarer han sagligt, grundigt og troværdigt. Bare lige et par nedslag i hans mellemregninger: Jesus helbreder en døv og en stum, men det, de siger, han har gjort for dem, er, at "han har gjort alting vel" (Mark 7,37). Morten Hørning Jensen gengiver det, de siger, med lidt andre ord (vel fordi han kan græsk og derfor er i stand til at oversætte det en smule anderledes). Han citerer de helbredte for at sige om Jesus: "Han har gjort alt godt". Det kan ses som en henvisning til skabelsesberetningens ord om, at det, Gud har skabt, er "godt". Og det er så det samme som at sige, at ligesom Gud skabte alt godt, nyskaber Jesus alt, så det bliver godt igen.

Allerede i første vers af Markus-evangeliet kan denne tone til en ny skabelse være slået an. Markus omtaler sin bog som "begyndelsen på evangeliet", og det kan ses som en hentydning til vers 1 i 1. Mosebog: "I begyndelsen skabte Gud". Højdepunktet kommer langfredag, hvor tempelforhænget ind til det allerhelligste flænges. Det allerhelligste var udsmykket med keruber for at symbolisere, at det var keruber, Gud satte til at spærre Adam og Eva vejen tilbage til Paradisets Have. Derfor "kan flængningen ses som en genskabelse af adgangen til Edens have". En adgang, der ikke kan lukkes igen, for noget, der er flænget i stykker, kan ikke sys sammen igen.

Sejrsbudskab

Guds genforening med os og genoprettelsen af Paradiset er det epokegørende i evangeliet, dvs. det, som indleder en helt ny og anderledes tid, ja, en ny epoke. Men er det allerede sket, eller er det først ved Jesu genkomst, det sker? Både-og. Morten Hørning Jensen gør en del ud af, hvordan ordet evangelium allerede var kendt og brugt før Jesu tid. Det blev bl.a. brugt om det sejrsbudskab, en løber bragte hjem fra slagmarken om, at man havde vundet krigen. Men det var jo ude på slagmarken, krigen var vundet – og dér var den virkelig vundet – men der gik endnu en tid, før alle de gode følgevirkninger af evangeliet om sejren var mærkbare for borgerne i det sejrende rige.

Fuldskalaforkyndelse

Morten Hørning Jensen tilføjer større dybder og nye dimensioner til, hvad evangeliet er – også i langt større omfang end det, jeg har refereret. Nogle gange sætter han kendt stof i Bibelen under et mikroskop, så hidtil ukendte og vigtige detaljer træder frem. Andre gange spejder han ud over de bibelske bøger med en teleskopkikkerts store zoom og ser sammenhænge, krydshenvisninger og udviklinger, som forklarer og uddyber indholdet i evangeliet. Resultatet er en fuldskalaforkyndelse.

Svær, men forståelig

Bogen er ikke letlæst. Den er med en del teologiske begreber, som kun fagteologer fatter. De fleste bibelcitater er på hebraisk eller græsk. Mange skriftsteder bliver der blot henvist til, og selvfølgelig kan man sidde med sin Bibel og slå dem op, men det er en hæmsko for en flydende læsning. Morten Hørning Jensen skriver, at han fik en aha-oplevelse, da han begyndte at nærstudere Markus' evangelie-forståelse. Han giver selv mange aha-oplevelser i denne bog. Den er værd at læse, for trods en sværhedsgrad i den høje ende for den almene læser er der også meget forståeligt i den.

Morten Hørning Jensen: Det epokegørende evangelie. 396 sider. 349,95 kr. Forlag: Kolon/Forlagsgruppen Lohse.

Usædvanlige bibelhistorier både begejstrer og udfordrer

Anmeldt af Josua Christensen

Med *Usædvanlige bibelhistorier - For unge og gamle* forsøger Bibelselskabet at åbne Bibelens skatkammer af sære, skjulte og oversete fortællinger – og det lykkes på mange måder. Sognepræst Maren Pitter Poulsen og lektor Frederik Poulsen formår med både vid og teologisk indsigt at gøre de mindre kendte beretninger levende for nutidens læsere, særligt unge. Sammen med de stemningsfulde illustrationer af Kristian Eskild Jensen får bogen et visuelt og fortællemæssigt løft, som flere – bl.a. Damian Arguimbau i Kristeligt Dagblad – med rette har rost.

Forfatterparret sognepræst Maren Pitter Poulsen og lektor i teologi Frederik Poulsen. Foto: Johan Pitter Poulsen, Bibelselskabet

Når Bibelen bliver til mytologi

Men bogens styrke er samtidig dens svaghed. For hvor går grænsen mellem formidling og fiktionalisering? Det er en vanskelig balancekunst at genfortælle bibeltekster med respekt for grundteksten og samtidig give plads til nutidig fortællelyst.

Denne balance udfordres særligt i bogens første historie, "Kampen om kaos", hvor forfatterne lader Gud kæmpe mod et syvhovedet søuhyre i skabelsesberetningen. Mytologiske paralleller findes i den oldtidskulturelle baggrund, ja – men når sådanne forestillinger trækkes så direkte ind i den bibelske fortælling, risikerer man efter min vurdering, at Bibelen glider over i ren Valhalla-stemning. Og dér kan nogle læsere – særligt unge, som bogen henvender sig til – få svært ved at skelne mellem bibelsk teologi og dramatisk pynt.

Her kunne jeg ønske mig en tydeligere markering af, hvad der faktisk står i Skriften, og hvad der er forfatternes egen poetiske udvidelse. Det er ikke et spørgsmål om tør akademisme, men om respekt for den tekst, man ønsker at formidle.

Når fortællekunsten løfter tekstens glimt

Når det er sagt, skal det også fremhæves, at mange af bogens øvrige historier rammer balancen langt mere overbevisende. Her fungerer den moderne fortællekunst som et supplement – ikke en erstatning – til de bibelske kildetekster. Bibelens ofte knappe beskrivelser får dramatisk liv og nærvær, uden at det bliver for langt ude.

I disse fortællinger oplever man bogens egentlige styrke: den evne, som få formidlere mestrer, nemlig at åbne gamle tekster for nye læsere og samtidig bevare deres tyngde og under.

En bog, der både begejstrer og udfordrer

Som anmelder i Udfordringen har jeg læst mange bibelfortællingsbøger, og denne hører til blandt de mest kreative. Men den er også et eksempel på, hvor vigtigt det er, at teologisk fortællekunst ikke tipper over i fri fantasi.

Usædvanlige bibelhistorier for unge og gamle er derfor en bog, man kan læse med både fornøjelse og eftertanke. Den vækker Bibelens dramatiske og kuriøse hjørner til live – og samtidig inviterer den til en nødvendig samtale om grænsen mellem bibelsk trofasthed og narrativ frihed.

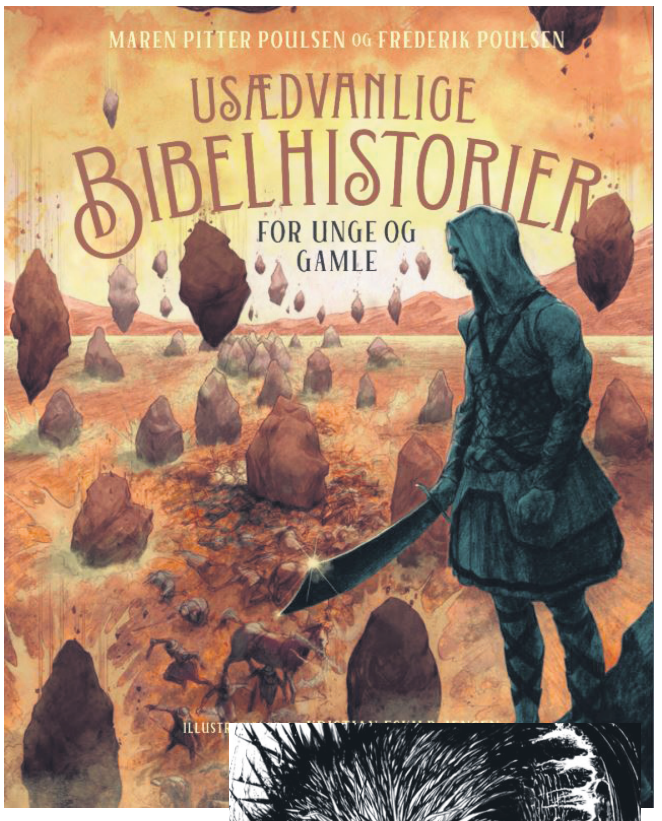

Sort/hvide illustrationer af Kristian Eskild Jensen supplerer de dramatiske fortællinger. Her er det fra kapitel 1 'Kampen mod kaos'.

Maren Pitter Poulsen og Frederik Poulsen: Usædvanlige bibelhistorier – For unge og gamle. 224 sider. 199,95 kr. Format: 170x210 mm. Forlag: Bibelselskabet

Stillinger

Ølgod Kristne Friskole

Vi søger barselsvikar til udskolingen i skoleåret 2026/27 -

Noget for dig?

Læs mere på www.økf.dk

eller kontakt os på tlf. 70777035

Læs avisen online på Udfordringen.dk

Stillinger i avisen eksponeres også på Udfordringens JOBMARKED

udfordringen.dk/job

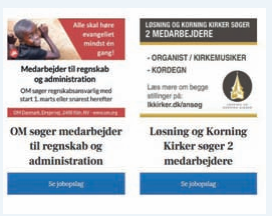

VI HJÆLPER UDSATTE BØRN, UNGE OG VOKSNE I DANMARK

FORSTANDER SØGES TIL BLÅ KORS PENSIONAT HERNING

Vil du stå i spidsen for et rusfrit botilbud for mennesker i nogle af livets mest sårbare situationer – og lede med afsæt i et kristent livs- og menneskesyn?

Blå Kors Pensionat Herning søger en forstander, der med tydelig og relationsbåret ledelse kan sikre høj faglig kvalitet, sund drift og strategisk udvikling i tæt samspil med bestyrelse, medarbejdere og Blå Kors Danmark.

Læs mere om stillingen og ansøg på:
blaakors.dk/job

Der er ansøgningsfrist **10. april**.

BLÅ KORS DANMARK

Følg Udfordringen på Facebook
og Instagram, hvis du vil holde dig opdateret på historier og indhold fra avisen.

Møder & Arrangementer

Kom og hør

Max Busman taler

- Søndag 29. Marts 2026 Kl. 10:00
- SOZO Gospel Kor synger

www.Nyt-Haab.dk
Tlf. 71 95 79 17
Damhus Boulevard 28
2610 Rødovre

PINSEKIRKEN
NYT HÅB

Lovsang og bedemøde hver onsdag kl.18.30
Alle er velkommen!

AGLOW 45 ÅR I DANMARK

Aglow står med Israel

Grupper for mænd og Grupper for kvinder

Ønsker du at starte Aglow i dit område? - skriv til info@aglow.dk

info@aglow.dk • mobil 2133 8642
www.aglow.dk • facebook.com/aglowinternationaldanmark

Erhverv

AXELTEK
Industri Elektronik

Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev

Nørresundby 25 21 31 67

Bestil en annonce i Udfordringen
- og støt din kristne uge avis!

Diverse

Bed&Breakfast i Christiansfeld

Bo på Det Gamle Posthus i verdensarvsbyen Christiansfeld. 1 værelse med 2 sengepladser på 1. sal med adgang til køkken og bad. Kun 400 kr. pr. døgn. Morgenmad kan evt. købes i Udfordringens café.

Bestil hos Margit: mobil 40 31 02 50

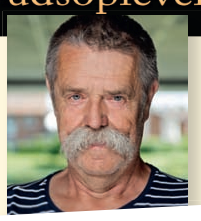

På Facebookgruppen GUDSOPLEVELSER kan du se og høre fortællinger fra mennesker, der har oplevet Gud i hverdagen.

Produceret af Per Bracher

Hvis avisen udebliver...

Hvis avisen udebliver, kan du benytte kontaktformularen på udfordringen.dk - klik på det røde felt 'Udeblev avisen?' midt på siden og udfyld felterne.

Så sørger **Bladkompagniet** for efterlevering. 1-2 dage efter reklamation.

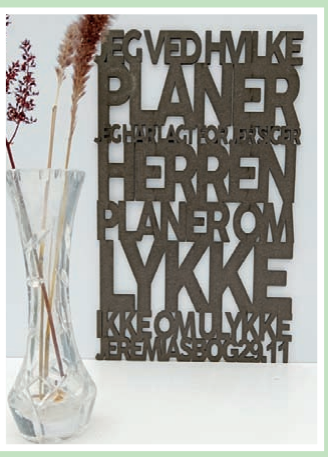

Bibelord i træ

Mange forskellige bibelord bl.a. de som ofte bruges som konfirmandord.
Mål: 17,5 x 28 cm. SE UDVALGET PÅ HOSIANNA.DK
Materiale/pris: egetræsfinér 299 kr. eller sort MDF 199 kr.

Da det er meget individuelt, hvordan folk vil have skiltet til at stå, er der ikke hængsler på bagsiden. Billedet kan stilles på en hylde, hænges op med små søm eller man kan bruge nano-tape.

Bibelordet kommer pakket på kraftig karton og i cellofan.
Bibelteksten er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab

Bestil dem her: UDFORDRINGENS WEBSHOP - HOSIANNA.DK / 7456 2202

Læserindlæg

Bevar udviklingsbistanden. Den viser vores medmenneskelighed

Når vi kun tænker på os selv stritter helt imod påstanden om, at vi er et kristent land med næstekærlighed som pejlemærke.

At skære i udviklingsbistanden går ud over vores medmenneskelighed. Den erkendelse sidder jeg tilbage med efter at have besøgt en flygtningelejr i det nordlige Uganda, hvor 250.000 flygtninge fra det borgerkrigsramte Sydsudan har søgt tilflugt. I lejren får kunde allersvageste fødevarehjælp. De andre må klare sig selv. Uganda har en befolkningsgruppe på 53 mio., hvoraf 2 mio. er flygtninge.

Flygtningenes håbløse situation sætter mildest talt vores hjemlige velfærd i perspektiv. Hvor har vi det godt, i forhold til mange andre i verdens brændpunkter.

Skulle vi så ikke bidrage til, at mennesker på flugt fra krig, krise og klimakatastrofer får mad på bordet, nødvendig lægehjælp, skolegang til deres børn og mulighed for selvforsørgelse og et liv med værdighed?

Selvfølgelig skal vi det! Især når vi bryster os af den nordiske velfærdsmodel og kalder os et kristent land. Næstekærlighed er vores DNA – eller er det?

Det bekymrer, når partier op til folketingsvalget foreslår at skære i udviklingsbistanden, for at vi kan få flere penge til egen velfærd og oprustning. Amerikanske USAid har i forvejen skåret 80 procent af deres nødhjælp og England, Frankrig, Tyskland, Holland og Finland har meldt ud, at de også skærer ned.

Dette udmønter sig helt konkret i, at alle nødhjælpsorganisationerne er nødsaget til at reducere hjælpen fra 60 dollar på måned til kun to dollar.

Heldigvis fortsætter hjælpeorganisationerne ufortrødent – også danske. I den store Bidibidi-flygtningelejr i Norduganda kæmper MAF Danmarks samarbejdspartnere for at krigsramte flygtninge kan tilgive overgrebsmænd for vold, voldtægt og drab af deres nærmeste, bearbejde deres traumer, begynde på en frisk og komme videre med deres liv.

Efter besøg i lejren og samtaler med flygtningene, blev det meget tydeligt, hvilke voldsomme konsekvenser det har, når man tilbageholder bistanden.

De beskriver at der er tre problemer, der fylder mere end noget andet.

Det første er selvmord. Mange mennesker går rundt med ekstreme traumer fra krigen. Samtidig lever de i en lejr, hvor hjælpen er begrænset, og hvor fremtiden virker usikker. For nogle bliver presset for stort.

Det andet er manglen på uddannelse.

Håbløsheden tager over når man ikke kan arbejde hen imod en anden tilværelse. Uddannelse er normalt den vej, der giver mennesker mulighed for at skabe en ny fremtid. Når den vej lukker, føles fremtiden låst.

Det tredje problem er manglen på medicinsk hjælp. Sundhedscentrene ligger ofte langt væk. Mange må gå i timevis for at komme frem. Og når de endelig når frem, er hjælpen begrænset.

En mand i mødet beskriver det sådan:

Da mange af flygtningene er kristne bruger præster og specialuddannede psykoterapeuter Bibelens dramatiske fortællinger til at hjælpe flygtninge med at forstå deres situation, opleve at de ikke står alene og at der er håb forude. Jeg lyttede i lejren til den ene flygtning efter den anden, der fortalte at terapien heler og hjælper dem til at komme videre med deres liv. Den enkelte oplever at få det bedre, men er også med til at give terapien videre, så andre kan hjælpe sig selv med de voldsomme traumer.

Men den lille håndsrækning der gives, er jo forståeligt ikke nok. Et møde med en 25-årig ung mand i Bidibidi-lejren sætter dette særligt i perspektiv. Han er rolig og veltalende, ordene rammer hårdt.

"Alle mennesker har hørt om himlen og helvede, men herfra hvor vi står, er vi allerede i helvede."

Det kan vi fra det lille danske hjem med vores madpakker og hverdagslogistik på ingen måde kapere. Vi prøver selv hver især at holde tungen lige i munden og få hverdagen til at hænge sammen. Det er så her, jeg tænker: Hvad gør det ved os selv, hvis vi isolerer os, abstraherer fra nøden i verden og tænker: "Jeg kan ikke rumme det, jeg har nok med mine egne problemer." så kommer hjælpen ikke ud.

Det er en hårfin balance fordi selvfølgelig skal vi tænke på vores nærmeste og os slev – men har vi ikke i et rigt land som Danmark råd til blot at give 0,7 procent af bruttonationalindkomsten til mennesker i nød?

Jeg er bange for at det går ud over vores medmenneskelighed som danskere, hvis vi skærer i udviklingsbistanden og kun tænker på os selv. Og det stritter helt imod påstanden om, at vi er et kristent land med næstekærlighed som pejlemærke. Jeg tænker mig i hvert lad om en ekstra gang, når der er noget jeg vil købe, som jeg ikke kan undvære i mit danskerliv - som jeg i øvrigt er mere taknemmelig for end nogensinde før.

Priscilla Lassen.

Af Priscilla Lassen, projektleder i Hvidovrekirkernes Tværkulturelle samarbejde og næstformand i MAF Danmarks bestyrelse

Oversigt over kristne sommercamps - opdateres løbende

I 2026 kan man deltage i en række kristne sommercamps og -lejre i Danmark. Traditionen tro bringer Udfordringen oversigten flere gange for at sikre, at vi ikke har glemt nogen. Hvis du finder en fejl eller savner din organisations stævne(r) i listen, bedes du sende oplysningerne til os på redaktion@udfordringen.dk.

Indre Mission
Mørkholt Strand Seniorcamping, 20.-26. juni
Bornholm, Bibelcamping 3.-10 juli
Mørkholt Strand Familiecamping 4.-11. juli
Sundeved Bibelcamping 4.-11. juli
Lystruphave, Bibelcamping, 4.-16. juli
Lystruphave, Bibelcamping, 5.-10. juli
Hadsund, Bibelcamping, 10.-17. juli
Mørkholt, UngCamp, 11.-18. juli
Fårevejle, Bibelcamping, 16.-25. juli
Hurup, Bibelcamping, 17.-24. juli
Tullebølle, Bibelcamping, 17.-25. juli
Mørkholt, Bibelcamping for alle, 18.-25. juli
Mørkholt, Teen Camp, 18.-25. juli
Valby, Bibelcamping, 24.-31. juli.
Haderup Bibelcamping 24. juli-1. august
Skovgårde Camping til tro og liv 24. juli-1. august
Hjallerup, Bibelcamping, 25. juli-1. aug.
Hjallerup, Spor for aleneforældre, 25. juli-1. aug.
Mørkholt Med hjerte, mund og hænder, 27.-31. juli.
Skovgårde, Seniorcamping, 1.-7. aug.
Mørkholt, UNO, 1.-7. aug.
Mørkholt, Seniorcamping 2, 8.-14. aug.
Dragstrup, Seniorcamping, 26-30. aug.

Luthersk Mission
Virksund Bibelcamping 11.-17. juli
Haderslev Næs:
Ung Uge 4.-11. juli
Familieuge 11.-18. juli
UngFamilie uge 18.-25. juli

DanskOase
Bygholm Landbrugsskole, SommerOase 11.-18. juli

Plus Oase
Rudehøj, Odder, 4.-10. juli

Apostolsk Kirke
Kolding, SommerCamp, 4.-9. juli

MOSAIK
Mariager, Sommercamp 11.-17. juli

KFUM/KFUK
Haderslev, Philipsborg:
Børnelejr 26.-28. juni
Pigelejr, 29. juni-2. juli
Drengelejr 4.-9. juli
Kidz Camp, 12.-15. juli
Nørre Nissum Efterskole, Børnelejr, 30. juni-3. juli
Nøvlingskov Efterskole, Treehouse, 27. juni-4. juli
Vorgod-Barde Hallen, Videbæk: Teensommerlejr 6.-11. juli
Remmerstrand Familielejr, 11.-17. juli
Hvide Klit, Sæby, Familiecamping, 11.-17. juli

Evangelisk Frikirke
Mariager, Tro og Liv Sommerkonference 19.-24. Juli

Vineyard Danmark
Sommercamp, 12.-17. juli

YWAM
Fjellerup, Familielejr, 19.-25. juli

Familier på Vej
Sydvestjyllands Efterskole, Familiejr, 19.-25. juli

Lykkeskær Bedehus
Sommerstævne, 13.-16. aug.

Oplysninger om lejre og stævner kan sendes til: redaktion@udfordringen.dk

Læserindlæg

Valg 2026: En jordnær appel med himmelsk genklang

Det er deprimerende at høre på, hvor meget vores planet lider. Det hjælper bare ikke at lukke øjne og ører. Heller ikke ved dette valg til Folketinget. Dit kryds rækker langt ud i fremtiden. Kristen etik handler ikke alene om mennesker, for vores jordiske familie er meget større.

Om lidt skal alle voksne sætte et kryds ud fra det parti eller den kandidat, vi har mest tillid til varetager vores hjertesager og fælles bedste. Også vi kristne. Nogle af os er mest optændte af spørgsmålet om aktiv dødshjælp. Andre har abortlovgivning, familiernes og kønnenes opløsning eller rettigheder for mennesker med handicap som pejlemærker. Alle emnerne er vigtige og værd at engagere sig i.

Men! Jeg drømmer om, at kristne i lige så høj grad bliver kendt for at stå op for det skaberværk, vi har fået ansvar for at forvalte med visdom og kærlighed på Guds vegne. Alt det skabte har stor værdi for Gud, og derfor må det også have stor værdi for os. Som bevidste skabninger er vi kaldet til at beundre, elske og værne om skaberværket – på samme måde, som vi er kaldet til at elske vores næste. For at ære Gud.

Lad os tænke langsigtet, når vi sætter vores kryds, og ikke kun være optaget af ønsker og bekymringer, der vedrører vores egen levetid. Tænk større! Det er min appel.

Ikke overraskende fylder klima og miljø mest for de unge vælgere i dette valg. Det viser en Epinion foretaget for Danmarks Radio. Hvorfor mon?

Vi ved som kristne, hvem vi står til regnskab for med vores handlinger og holdninger. Enhver må stemme ud fra sin egen samvittighed, og heldigvis udgør vi kristne en stor mangfoldighed, der kan afspejle Guds mange hjertesager. Der er masser af emner at stå op for, men omsorgen for skaberværket taler vi kristne ikke særligt højt om, og det gør mig trist.

Vi mangler ikke data

Omkring 60 procent af Danmarks areal er dækket af landbrug. Kun 10 procent er økologisk, hvilket betyder, at halvdelen af Danmark bliver sprøjtet til med miljøfremmede stoffer. Nogle af sprøjtemidlerne indeholder evighedskemikalier, der også på lang sigt truer menneskers og dyrs sundhed.

Over halvdelen af drikkevandsboringerne i Danmark er forurenet med rester af forskellige giftstoffer.

Iltsvindet i de danske farvande kvæler livet under overfladen.

Dyr og planter i Danmark har så ringe levesteder, at hver anden undersøgte art nu er i dårlig tilstand.

Hvis hele verdens befolkning levede, som man gør i Danmark, ville menneskeheden skulle bruge over fire jordkloder for at dække vores ressourceforbrug.

Mange andre triste kendsgerninger kan tilføjes i en sørgetale om klodens nuværende biodiversitets-, forurenings- og klimakrise.

Etik omhandler mere end mennesker

Gud har skabt mennesket, så vi er forbundet med resten af skaberværket i et økologisk og gensidigt afhængigt fællesskab. Uden klodens trivsel kan vi heller ikke trives. Man kan sige, at vi er søskende med de øvrige levende skabninger, for vi har samme ophav. I en søskendeflok er der forskel på ansvar og pligter, uden at der er forskel i værdi og status.

Vi må ikke miste modet eller tro, at løbet er kørt for kloden. Der er ikke bibelsk belæg for, at vi skal sidde med hænderne i skødet ud fra den holdning, at Gud alligevel lader jorden gå under. Tværtimod. Jesus er ikke ligeglad med vores handlinger og engagement. Vi er verdens lys, siger Han. Vi skal præge verden - ligesom salt, der forhindrer forrådnelse.

Maria Lykke Andersen.

Vi kristne er nødt til at råbe op og tage vores Gudgivne ansvar på os – ud fra et bredere perspektiv. Kristen etik handler ikke alene om mennesker. Vores jordiske familie er meget større.

Vi skal tale de svages og undertryktes sag. Arbejde for at stoppe andres lidelse. Ja, og den omsorg må også gælde hans umælende skaberværk, mener jeg.

Af Maria Lykke Andersen, freelancejournalist og kommunikatør

Gaveidéer til konfirmanden

Troslære/Trosforsvar for teenagere:
Troen/Trosforsvar forklaret enkelt, præcist og med humor. Af Henrik Gren Hansen. 99,95 kr. pr. stk. Logos Media

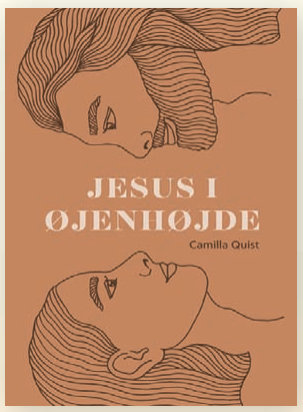

Jesus i øjenhøjde
Livsnær kristendom, trosliv på hverdagsdansk. Af Camilla Quist. 216 sider. 199,95 kr. Lohse

Du er elsket

Måske spørger du dig selv, om der virkelig er en mening med det hele. Bogen her vil gerne vise dig, at Guds løfter også gælder for dig.

I bogen finder du: 52 relevante emner, som belyses i breve fra mormor, powerbibelvers lige til at strege under, bibelstudier hvis du vil mere og bønner til inspiration.

Af Line Nielsen

128,-

Bibelen på hverdagsdansk i flot læsevenligt design

Trend kunstlæder. Orange, vinrød eller turkis. 499,-

Ægte sort læder 999,-

Premium kunstlæder. Grå eller hvid. 599,-

Indbundet - TEENS 299,-

Udfordringen, Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld - bestil på Hosianna.dk eller tlf. 74 56 22 02

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 11-2026:

Bente Sørensen
4220 Korsør

Kodeord: Bukselommer

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til: mail@udfordringen.dk

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 31.3.26. Vinderen får direkte besked (tjek mappen uønsket mail, hvis du ikke har modtaget din gavekode) og offentliggøres her på siden den 12.4.26.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk. Vælg mellem bøger, bibelord i træ, cd'er og film.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

Scan qr-koden og se løsningen for uge 11:

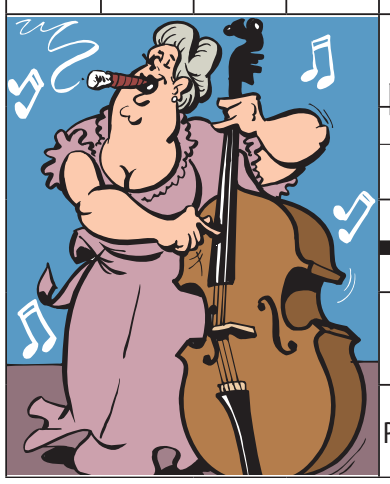

Find bøger fra mange forskellige forlag på

Hosianna.dk

*Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller**

**Gælder ved levering i DK*

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

Hvorfor endte et antal danske kvinder med at arbejde for SS og Gestapo? Et nyt fund i Rigsarkivet kaster lys på én af besættelsestidens dybe hemmeligheder. Se 'Hemmeligheden om de danske SS-kvinder' på DR2 onsdag d. 25.3. Fotograf / Grafiker: Jakob Johansen

Den fortabte søn hjælp Judith tilbage til kirken

I podcasten *Vejen til Jesus* fortæller Judith om, hvordan hun som helt ung blev fanget af en løgn om, at hun ikke var værdig for Gud.

Hun tog afstand fra kirken og blev ramt af en dyb forkastelse. I næsten 30 år levede hun på afstand af Gud, selvom hun aldrig mistede troen. Hun havde svært ved at bede og blev plaget af en indre stemme, der kaldte hende hykler. Men gennem åbenbaringen af lignelsen om den fortabte søn vendte hun tilbage til Gud, opsøgte kirken og blev fyldt af Helligånden. Hør hele hendes vidnesbyrd i podcasten, som du finder via udfordringen.dk/podcast/ eller der, hvor du plejer at lytte til podcast.

Udvalgte programmer på DR & TV2 / Kristne TV-kanaler

DR1

Søndag 22/3

10.00 Gudstjenesten: Josephine Kuhn - Moderskabet

Forfatter og podcastværtJosephine Kuhn fortæller sårbart og ærligt om sit eget moderskab både i bøger og lyd. Derfor har Sofie Østergaard inviteret hende med i St. Magleby Kirke til en gudstjeneste om nye begyndelser. Præst Andreas Wille beskriver nemlig børnefødsler som forældrenes år nul.

Lørdag 28/3

18.50 Før Søndagen

"Se, hvor nu Jesus træder" er ugens salme som Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer. DR Koncertkoret synger.

I "Før søndagen" synger Muff, Hammer og DRs kor fra den store danske sang- og salmeskat, der er opbygget gennem århundreder.

DR2

Søndag 22/3

14.00 Gudstjenesten med forfatter Josephine Kuhn som gæst.

Dagens tema er moderskabet. Genudsendelse fra DR1

Onsdag 25/3

08.30 Guddommelig arkitektur: Grundtvigs Kirke: fem millioners murstensvanvid

I Københavns Nordvestkvarter står kronjuvelen i dansk murværk: Grundtvigs Kirke fra 1940. Arkitekten P.V. Jensen-Klints radikale vision om at blæse den klassiske danske landsbykirke op i gigantstørrelse tog 19 år at færdiggøre, og er gået fra at være pastiche til pensum - og i dag trende på TikTok.

08.55 Guddommelig arkitektur: Bagsværd Kirke: Utzons verdensberømte genrejsning

09.30 Guddommelig arkitektur: Enghøj Kirke: Henning Larsens hemmelighedsfulde skatkammer

15.00 Hemmeligheden om de danske SS-kvinder

Et nyt fund i Rigsarkivet kaster lys på én af besættelsestiden dybe hemmeligheder. Der er dukket et dokument op, der viser at flere hundrede danske kvinder arbejdede for SS og Gestapo under besættelsen. Men mange af kvinderne tog deres historier med i graven. Sammen med efterkommere og eksperter kortlægger DR, hvordan nogle af kvinderne kom ind i SS, hvad de egentlig foretog sig for tyskerne - og hvordan de efterfølgende blev dømt i retsopgøret og i historien.

Josephine Kuhn, Sofie Østergaard, Andreas Wille i St. Magleby Kirke. Der tales om nye begyndelser og moderskabet. Foto: Egon Rix, DR

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:

1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkrtv.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: kkrtv.dk/programmer.

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv

GOD TV kan ses overalt. Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:

- SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
- SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
- SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
- SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)

Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00.
Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

Andre kanaler

På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30. Torsdag kl. 16.00. Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15. Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler. BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar. Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein i Sydtyskland.

Morgenandagten hver dag

Morgenandagten fra Domkirken i København sendes på P2 og DR2 alle dage fra mandag til lørdag kl. 8.05. Den 20 minutters udsendelse varetages på skift af kirkens præster.

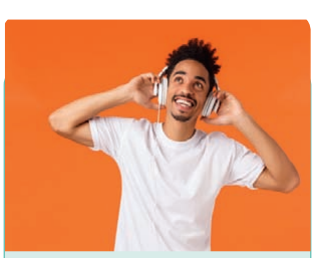

Podcasts på Udfordringen.dk

På Udfordringen.dk/podcast/ finder du link til forskellige podcasts om tro, Jesus og kristendom. De mange podcasts udgives af forskellige kirker, organisationer og private udgivere.

Mangler der en?
Info. om podcast kan sendes til: redaktion@udfordringen.dk

Radio - Programmer om tro på P1

Pilgrim søndag 22.3.: Fra venstre: Forfatter Liselotte Horneman Kragh, salmedigter Marianne Søgaard og sognepræst Maria Svane-Christiansen taler i anledning af Maria bebudelse om kvindernes plads i kirkens tradition. Foto: Pilgrim

Søndag 22/3

10.03 Sct. Lukas kirke, Københavns stift. Mariæ bebudelses dag

Prædikant: Helle Poulsen
Organist: Sanne Graulund
Vært: Simon Ankjær Andersen
Salmer:
DDS 747: Lysets engel går med glans
DDS 302: Gud Helligånd, o kom
DDS 108: Lovet være du, Jesus Krist
DDS 121: Dejlig er jorden

11.03 Pilgrim - Maria bebudelse

Maria bebudelse er festen for mødet mellem englen Gabriel og den unge Maria, som førte til undfangelsen af Jesus og blev begyndelsen på kristendommens historie. Sognepræst Maria Svane-Christiansen, salmedigter Marianne Søgaard og forfatter Liselotte Horneman Kragh taler i anledning af Maria bebudelse om spændingen imellem mændenes historiske dominans i kristendommen og behovet for at bryde den historiske arv i forhold til billedet af Gud som maskulin. Er der i folkekirkerne brug for flere billeder af Maria, som kalder ømhed og omsorg frem? Eller er der mere brug for billeder af Josef, der favner sin bonus-søn? Kan diskussionen om køn i kirken være med til at skabe splid og brændstof til manosfærens selvforståelse? (Sendes også 4.03).

15.03 Hvad ville Jesus have sagt?

Hvem skal bestemme over kirken? For en gangs skyld har et emne med kirkelig betydning været en del af valgkampen før et folketingsvalg: Store Bededag. Det har fået en lytter til at spørge præstepanelet om, hvad Jesus mon ville have sagt til, at det er regering og folketing, der bestemmer over folkekirken. En anden kvindelig lytter er klar til at lade livet tage en ny kurs - midt i 50'erne har hun kvittet jobbet og har lyst til at finde et nyt. Eller måske begynde på et studium. Problemet er bare: Hvor finder man modet til at tage store spring? En tredje lytter er blevet betænkelig ved, om det var rigtigt at invitere hendes spirituelt interesserede veninde med i kirke. "Præsten brød sig i hvert fald ikke om at høre, at hun mener at have kontakt med afdøde", skriver hun.
Sognepræsterne Charlotte Dybdahl Winther, Eva Holmegaard Larsen og Tobias Kjærulf fra henholdsvis Køge, Nødebo og Gadevang samt Helleruplund kirker er gæster hos vært Anne-Grethe Bjarup Riis.
(Sendes også lørdag 22.03).

Torsdag 26/3

11.03 Bibelen Leth fortalt

Forfatter Kristian Leth mener, at Bibelen er verdens vigtigste bog. Sammen med journalist Lauge Hendriksen forsøger han at besvare spørgsmålet: Kan vi overhovedet forstå os selv og det samfund, vi lever i, hvis ikke vi forstår Bibelen? (Sendes også 21.03 og lørdag 16.03).

Lørdag 28/3

15.03 Ditlev og Døden

Livets afslutning er et evigt mysterium, som præst og forfatter Kristian Ditlev har sat sig for at undersøge gennem samtaler med aldeles levende mennesker, der på den ene eller anden måde har døden inde på livet.
Vært: Kristian Ditlev Jensen
Producer: Anders Skytte Agergaard

Kristen lokalradio

København Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Arkens radio

Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreamingtjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

MUSIK TJEK

Nyt fra Peter Houes instrumentalhylde

Kunstner: Peter Houe - **Genre:** Instrumental/Jazz - **Tilgængelighed:** Alle streamingtjenester

Testing the waters

Peter Houe er kommet godt i gang med udgivelsen af sine instrumentale musikstykker.

"Testing the waters" er endnu et dejligt stykke musik fra ham, og jeg kan godt relatere til titlen, når jeg hører musikken. Det er som at stå ved en bæk, hvor vandet risler og dråberne danser. Det er det, jeg ser for mig, når jeg lytter til dette dejlige stykke musik. Musikken er let og glad og har en friskhed over sig, som gør godt at lytte til. Mathilde Helding spiller cello til Peters fine klaverspil. De komplimenterer hinanden rigtig fint og harmonisk. Kan du lide instrumental musik, så giv denne et lyt.

Journey of a lifetime

"Journey of a lifetime" er også fra Peters instrumentalhylde.

Musikken starter blidt og går over i det lidt mere jazz'ede, men det bliver det absolut ikke ringere af. Man kan næsten se Peters fingre glide med lethed over klaverets tangenter og lege med tonerne. Også her er han i selskab med Mathilde Helding. Hendes cellospil lægger en dejlig melodi hen over klaverspillet, som skaber helhed i musikken. Hvis vi skal tage titlen med ind over, så er musikken som en livsrejse: Nogle gange let, nogle gange svær og for det meste lidt af hvert.

Jeg er spændt på at høre mere fra Peters musikalske univers.

Anmeldt af Eilis Jokszies

Om kunstneren

Peter Houe Sørensen er uddannet fra konservatoriet og har i mange år arbejdet med musik på mange forskellige måder. Han har undervist på højskole, produceret mange kristne børne-CD'er igennem tiden, så som 'Ene alene Gud' og 'Flyt dine fødder'. Derudover har han været en del af gospelworkshops, lavet demensvenlig fællessang, og han er en del af gruppen Psalmisterne. Han udgiver også sin egen musik.
Foto: Facebook 'Peter Houe Music'

Scan QR koden og lyt til nummeret "Testing the waters"

Følg Udfordringen på Facebook

og Instagram, hvis du vil holde dig opdateret på historier og indhold fra avisen.

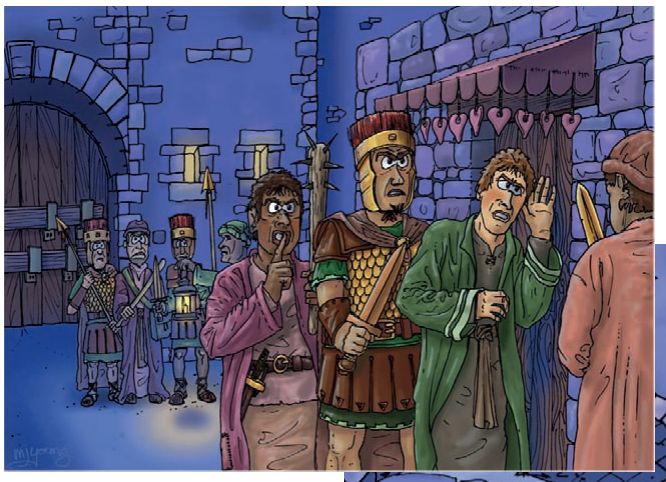

Gazas indbyggere lå på lur efter Samson. Men det forhindrede ham ikke i at slippe ud af byen.

Samson undgår et baghold ved at fjerne Gazas byport midt om natten

En dag, da Samson var på besøg i filisterbyen Gaza, overnattede han hos en prostitueret kvinde. Det rygtedes snart, at Samson var i byen, hvorefter indbyggerne stillede vagtposter op forskellige steder i byen og lagde sig på lur ved byporten. De ventede hele natten i stilhed ved porten, for de tænkte: „I morgen, så snart det bliver lyst, dræber vi ham."

Samson blev imidlertid kun liggende til midnat. Så forlod han huset og gik ud til byporten, som han rykkede op med stolper og portfløje, og bar det hele på sine skuldre op på toppen af bakken, der ligger over for Hebron.

(Dommerbogen 16, 1-3)

Tegningerne er fra Martin Young's Bible Cartoons. Teksten er fra Bibelen på hverdagsdansk.

Samson tog byporten, som han rykkede op med stolper og portfløje, og bar det hele på sine skuldre op på toppen af bakken, der ligger over for Hebron.

Kirke og venner gav Henriette mod til at engagere sig frivilligt på hospitalsskib

Henriette Johansen har sat alt på ét bræt. Giver to år til at undervise i naturfag på hospitalsskibet Global Mercy's skole for børn af frivillige i Vestafrika.

Af Svend Løbner

At turde være anderledes. Turde kaste sig ud på de vilde vover. Turde tænke ud over egne behov.

Det kendetegner 35-årige Henriette Johansen, der lige nu arbejder frivilligt som skolelærer på hospitalsskibet Global Mercy i Sierra Leone. Og har forpligtet sig i to år med mulighed for kun at komme hjem to gange årligt.

Modet til den store skæbnesvangre beslutning har hun blandt andet fået fra venners og kirkens støtte. Men mest af alt en fornemmelse af det, hun beskriver som et kald. At arbejde på Global Mercy er en drøm, der er gået i opfyldelse, siger hun.

Del af det store puslespil

Henriette kommer i Nørresundby-Vodskov Baptistmenighed og er uddannet lærer med særligt fokus på fri- og efterskoler. Hun har erfaring med at undervise internationale elever, og den bruger hun nu til at undervise børn af de frivillige sundhedsprofessionelle, der mildest talt forvandler menneskeliv med specialkirurgiske indgreb, patienterne ellers ikke ville have en chance for at få.

- Jeg gør en forskel ved, at jeg underviser børn, hvis forældre så kan arbejde nede på en af skibets operationsstuer, fortæller Henriette Johansen over WhatsApp direkte fra skibet.

- Så selvom jeg ikke er direkte involveret, er jeg en del af det store puslespil, der gør, at læger og sygeplejersker kan bidrage med deres kompetencer, fordi deres børn kan få undervisning.

Og så gør jeg selvfølgelig også en direkte forskel i mine elevers liv.

Små klasser, store muligheder

På Global Mercy arbejder 600 frivillige enten som sundhedsprofessionelle eller som almindelig besætning på det store hospitalsskib. Ud af skolens 57 elever underviser Henriette Johansen seks elever i 6. klasse, seks elever i en blandet 7.-8. klasse og fem elever i en 9.-10. klasse. De får alle undervisning i naturfag, dvs. biologi, kemi og fysik.

- Det er fantastisk at være sammen med børnene og de unge i de små klasser. De kan hurtigere få den hjælp, de har brug for. Samtidig kan det være en udfordring for mig som lærer, da der er færre elever at interagere med i undervisningen. Til gengæld er eleverne nødt til at komme ud af busken, når vi diskuterer et emne.

Det ved hun ud fra erfaringen som efterskolelærer, hvor elevtallet også var overskueligt.

Venner, bekendte og kirke bakker op

Henriette har forpligtet sig i to år, for at børnene af den frivillige besætning kan opleve en form for kontinuitet i det fremmede.

Henriette Johansen arbejder frivilligt som skolelærer på hospitalsskibet Global Mercy i Sierra Leone. Hun har forpligtet sig i to år med mulighed for kun at komme hjem to gange årligt. Foto: Mercy Ships

Hvor henter du modet til en så stor beslutning?

- Det finder jeg i, at alle ting ligesom liner op til, at det her kan lade sig gøre. Økonomien i det, støtten fra venner og folk omkring mig. Og så selvfølgelig min kirke, Nørresundby-Vodskov Baptistmenighed, som sendte mig afsted ved en afskedsgudstjeneste den 4. januar og støtter mig, mens jeg er afsted.

Henriettes beslutsomhed viser sig også i, at hun selv har sparet op til turen og opholdet på Global Mercy.

- Jeg har haft mere end fuldtidsarbejde op til min rejse for at få nogle penge i kassen. Og så sagde jeg min lejlighed op for at spare penge. Hvad der er sparet, er jo tjent, smiler hun.

Varm modtagelse ombord

En anden motivation til at tage ud på de vilde vover er, at hun nyder at være sammen med andre mennesker. Og da hun undersøgte Mercy Ships på internettet, var det netop fællesskabet mellem frivillige fra over 60 nationer, der tiltrak hende.

Og det oplevede hun med det samme, hun ankom til skibet.

- Den første morgen stod jeg lidt forvirret uden for spisesalen, men så kom der én og spurgte om ikke vi skulle spise morgenmad sammen.

Da oplevede jeg, at en fremmed er en ven, du ikke har mødt endnu. Det fangede mig virkelig, at alle blot ønsker, at du skal trives, have det godt og lykkes i din opgave.

Henriette Johansen ombord på hospitalsskibet Global Mercy. Foto: Mercyships

Ok at være anderledes

Henriette er lidt af en mønsterbryder. Hun syntes selv, det var svært at gå i skole, og fik først som 21-årig forklaringen, da hun blev testet ordblind.

- Dér fandt jeg ud af, hvad der var galt. Der var jo en grund til, at det var svært for mig. Der var som et stort bjerg, jeg skulle bestige, men som jeg hele tiden gled ned ad igen. Jeg fik nogle redskaber, der gjorde, at jeg kunne kravle op over det bjerg. Og fandt nøglen til, at skole faktisk kan være sjovt. Da jeg siden fik 12 i større skriftlige opgaver i HF, tænkte jeg: Nu kan jeg klare hvad som helst!

- Når jeg deler min historie med eleverne, kan jeg mærke, at de får en forståelse for, at det er ok at være lidt anderledes, og at de ikke er de eneste, der måske har det svært i skolen. Det synes jeg er fedt. Jeg kan lide at give min faglighed videre og hjælpe eleverne til at bestige bjergene i deres liv, slutter Henriette Johansen.

Der er brug for flere frivillige på Mercy Ships' to hospitalsskibe Africa Mercy og Global Mercy. Se på hjemmesiden, hvordan du kan engagere dig.

Påskekoncert i Vejle og Herning Palmesøndag

Palmesøndag den 29. marts kl. 15.00 kan man høre Gloria - et rytmisk oratorium af Tore W. Aas i Vor Frelsers Kirke, Vejle - og igen om aftenen kl. 19.30 i Sct. Johannes Kirke, Herning.

Vor Frelsers Kirkes topmusikalske årlige begivenhed, påskekoncerten, løber i år af stablen med stor besætning palmesøndag.

Årets værk er et timelangt, betagende og udtryksfuldt rytmisk oratorium, der inddrager kor, solister og musikere. Her bruges forskellige genrer med inspiration fra keltisk, gregoriansk, klassisk og gospel musik.

'Gloria' er skrevet for 4- til 6-stemmigt kor, og flere solister, hvoraf de 3 større partier hentes udefra, og resten fra koret. Hovedvokalsolisterne er Mattias Hansen, Maja Rugager og Lea R. Kristensen.

Orkesteret består af Henrik Tjagvad, klaver, John Skou, bas, David Kristoffersen, guitar og Mikkel Möglich på trommer.

Påskebudskabet

"Gloria" gør overordnet brug af den gamle romermesses led Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus og Agnus Dei. Derudover er der andre smukke satser. De kristne evangeliske tanker og påskebudskabet om Jesus som offerlammet er tekstligt set trukket stærkt op.

Teksten synges i hovedsagen på dansk, men der er også nogle afsnit på engelsk samt latin, hvilket er helt i tråd med de genrer, der forekommer i værket.

Billetter á 100 kr. (fra 15 år), 50 kr. (under 15 år) kan købes på kirkens kordegnekontor på tlf. 7582 0962 eller kontant ved døren. Dørene åbnes 1 time før.

Bodil

'Gloria' synges af tre kor, nemlig Vor Frelsers Kirkekor med 25 sangere, Koncertkoret med 25 sangere samt gæstekoret "Good time" fra Sct. Johannes Kirke, Herning, der medvirker på en del af satserne. Der er således i alt ca. 70 medvirkende. 'Gloria' dirigeres af organist Jens Erik R. Kristensen.

Godt sagt:

"Mere og mere tror jeg på, at enhver evne i mig til overhovedet at elske grunder i Guds vilje til at elske mig."

(Sørine Gotfredsen: "Som Sørine læser Bibelen")

Glæd dig til påskeavisen, der udkommer i næste uge, og som er velegnet til uddeling, så flere hører, hvad påsken handler om. Du kan bestille avisen på hosianna.dk

*Hvis du ikke selv har mulighed for at uddele avisen, kan du også vælge at give en gave på **MobilePay 177465 eller konto 7040-0002565199** - mærk gaven 'Påskeavis'.*
Vi har kontakt til flere frivillige, som gerne uddeler ekstra aviser.

EFTERTANKE

Når madpakker bliver hellige

Der er noget komisk over en hverdagsmorgen i en børnefamilie.

Trætte børn som foretrækker tumletid, fremfor skole- og børnehavetid. Madpakker, som skal laves, men låget mangler. Igen.

Et penalhus, som skal pakkes, men alle blyanter trænger til at blive spidset. Igen.

En gymnastiktaske, som stilles klar, og som med stor sandsynlighed glemmes. Igen.

Og en træt, gnaven far, der fremstammer noget om at komme ud ad døren til tiden, mens han selv leder efter sine nøgler. Igen.

Det ligner ikke et åndeligt højdepunkt. Det ligner mest leverpostej. Hverdag. Og alligevel er det måske netop her, livet folder sig ægte ud.

Vi har ofte fokus på det hellige i rammer, som er nemme og oplagte; i kirkerummet søndag formiddag. Hvor alt er indrettet og tilpasset, så vi kan indstille hjernen til at lytte på Gud. Vi sidder med foldede hænder og nikker med, når præsten siger et vigtigt budskab.

Her lytter vi, og her er det nemt at finde Gud.

Men er Gud også med i hverdagens kaos næste morgen?

Jesus blev ikke født i et tempel, men i en stald. Han voksede op i en almindelig familie. Han var tømmerlærling hos sin far, og havde en hverdag som håndværker, hvor han vadede rundt i støv og sand.

Der er noget smukt i, at frelseren levede det meste af sit liv i dét, vi betegner som hverdag. Som almindeligt. Som kedeligt. Trivielt. Måske endda ligegyldigt?

Men netop derfor er det så smukt og guddommeligt.

Livet er ikke altid lovsang og lys. De fleste dage er det bare vasketøj.

Det er let at længes efter det ekstraordinære. De store øjeblikke, hvor Gud føles tydelig og livet opleves i klare farver.

Men hverdagen og livet er sjældent klart. Det er rodet. Fyldt med gentagelser.

De samme diskussioner om skærmtid. De samme bunker opvask.

Men midt i det hele er der en unik kærlighed. Kærlighed som ikke måler vores tro i antal af bønner, men i vores hjerter.

Når jeg ser mine børn løbe ud ad døren med tasker på ryggen, tænker jeg nogle gange: Det er meningen, det her!!

Ikke fordi vi gjorde det perfekt. Men fordi vi gjorde det sammen. Fordi vi valgte hinanden igen i dag.

Gud bor ikke kun i det ophøjede kirkerum. Gud er i ALT. Hans ord er ikke kun tydeligt, når det tales højt fra prædikestolen.

Guds ord er også en stille hvisken over et morgenbord. De øjeblikke rummer Gud.

Kærligheden i det små er ikke mindre værd end de store øjeblikke. Måske tværtimod. Det er netop midt i det almindelige at tro, håb og kærlighed er til stede.

Ikke som store ord, men i det levede liv. Ikke som glansbillede, men som nåde.

Af Allan Wiinberg

Følg Udfordringen på Facebook

og Instagram, hvis du vil holde dig opdateret på historier og indhold fra avisen.